

ANTICIPATIE LA VACANTA DE PRIMAVARA A ELEVILOR

IN DIALOG CU CEEA CE POATE OFERI OFICIUL NAȚIONAL DE TURISM

CUM INTIMPINA O.N.T.-ul ACEST EVENIMENT SPECIFIC AL ELEVILOR? CU ACEASTA INTREBARE NE-AM ADRESAT TOVARAȘULUI TITUS CILAN, DIRECTOR ADJUNCT AL AGENȚIEI O.N.T. BUCUREȘTI.

atit pentru practicarea schiului, cit si pentru cunoasterea frumuseților naturale din zonele montane. Principalele cabane pentru schi, destinate elevilor vor fi: Valea lui Carp, Clăbucet și Cota 1500, unde se vor organiza excursii de la o zi la șase zile. Transportul se face cu trenuri speciale sau cu autocare. Ținând seama de specificul vârstei școlare, am pregătit, în cadrul unor cursuri speciale, ghizi care vor asigura programe adecvate. Aș vrea să mai rețin atenția cu un ultim amănunt: pentru sezonul de primăvară, tarifele vor fi reduse cu 50 la sută față de sezonul cald, atât la transport, cit și la cazare.

CĂLIN STĂNCULESCU

L-AU VĂZUT, L-AU CUNOScut, L-AU ASCULTAT PE ILICI

(Urmare din pag. 1)

numără și delegații români Andrei Ionescu, C. Racovschi, Alecu Constantinescu și N. D. Cocea.

După Congresul de la Stuttgart, contactele lui Lenin cu mișcarea muncitorească în țara noastră, întâlnirile sale cu militanții revoluționar-democrați români devin mai frecvente și mai diverse. Organizația proletariatăului român dezvoltă contactele cu mișcarea muncitorească internațională, participă, prin reprezentanții lor, la cele mai profunde dezbateri ale problemelor ce stăteau în fața acestei mișcări. La congresele socialiste, la Copenhaga în 1910, la Basel în 1912, precum și la Conferința de la Zimmerwald, delegații socialistilor români se găsesc, adesea, alături de Lenin. Întâlniri dintre remarcabilul conducător al operaiei lui Marx și Engels și reprezentanții Partidului Socialist-Democrat din România, Ideosebi în cadrul diverselor organisme internaționale a II-a au constituit prilejuri de bună cunoaștere reciprocă de înțineri a legăturilor, cu deosebit folos în clarificarea problemelor care se puneau în acea vreme în mișcarea proletariatăului român al cărui proces de organizare devenea tot mai rapid și mai amplu.

Ultimea parte a itinerariului de vacanță studențească

Foto: EMIL COJOCARU

„CITE ANVELOPE VEI REALIZA PESTE PLAN IN ACEST AN?”

Cite din cele 10.000 de anvelope pe care Uzina Danubiana din București s-a angajat să le dea peste plan în acest an, vor fi realizate de uteciști? Comitetul coordonator al U.T.C. răspunde la această întrebare cu o ingenioasă inițiativă. S-a discutat cu fiecare utecist în parte și angajamentele pe care tinerii și le-au luat fără întîrzieră de demonstrare că există posibilitatea depășirii substanțiale a angajamentelor inițiale. Transcriem doar câteva din răspunsurile date de ei la întrebarea: Cite anvelope vei realiza peste plan în acest an? Ștefan Volintiru — 200; Alexandru Valerica — 360; Florea Marin — 180; Marin Ghețu — 150; Tudor Cristea — 150; Nicolae Otonog — 500; Emil Mladic — 325. La masina fiecărui utecist va fi afișat angajamentul luat, considerat de alții minimul de către majoritatea dintre ei. Materializată deocamdată la schimburi C. atelecist de inițiativă va fi extinsă în cel mai scurt timp și la celelalte două schimburi. Și pentru ca mobilizarea sarcinilor de producție să aibă un caracter cit mai larg și mai eficient — se va lansa o chemare la întrecere între cele trei schimburi. În acest fel, la sfîrșitul anului — ca și pe parcurs — se va cunoaște exact care este aportul uteciștilor la depășirea sarcinilor de plan.

I. MORARU

IN LUCRU LA STUDIOUL „AL. SAHIA”

La ora actuală se află în lucru filmele „Milne” scenariu și regia Octav Ioniță. „Măia spus o vecină”, scenariu și regia Florica Holban, „Fabrica de directori”, scenariu și regia Ion Moscu și „Inventatorul Adam”, scenariu și regia Eugen Popiță. „MINE” — film anchetă despre diverse aspecte ale tineretului este o investigație în universul suferințelor al unor tineri elevi, studenți sau muncitori, cu o medie de vîrstă între 17—23 de ani. Filmul își propune să verifice trănicia de care acestia sînt conștienți de marea adevăr: profesia mea este fericea vieții mele. Fără nuda sustinută, fără o pasiune conștientă care să fie suportul acestei munci rezultate nu pot fi multumitoare. Pasturena înseamnă ca tinerii respectivi să-și aleagă meseria conștienți fiind că aceasta este unica de neschimbat. Tot un film — anchetă despre tineri este și producția regizorat Florica Holban „Măia spus o vecină”. Este un film despre tineri, dar care se adresează tuturor cetățenilor cu scopul de a le atrage atenția și să intervină în viața unor familii atîta timp cit amutețul lor poate strica. E vorba nu de familii obișnuite, ci de familii ce au înțeles că viața micii. Filmul încearcă o investigație în sîndul unor astfel de copii toarnă în momentul cînd se produce dezechilibrul. „Inventatorul Adam” este realizat sub forma unui film-pontrel ce cuprinde patru capitole: „Orasul”, sub dialog cu spectatori, o prezentare înedită a Restel, „Fantazia lui Adam”, „Vrajitorul” și „Vrajia”. În fine, filmul lui Ion Moscu, cu titlul provizoriu „Fabrica de directori” este o introspecție într-o școală de înalt nivel științific C.E.P.C.A. (Centrul de perfecționare a cadrelor din economie) importantă pentru economia țării și al cărui scop este formarea de cadre cu înalt nivel de pregătire.

MARIA MINCIU

HORS CONCOURS LA „CERBUL DE AUR” — 1970 CLAUDE NOUGARO

Interpretul și autorul complet Claude Nougaro s-a născut la Toulouse, la 9 septembrie 1932. Este fiul cântărețului de operă Pierre Nougaro (pe care îl evocă în cel mai cunoscut cîntec al său, „O, Toulouse”, din 1967). Ziarist, autor de poeme și apoi de cîntece, este prea timid pentru a-și interpreta singur compozițiile, astfel încît debutează scriind pentru un Philippe Clay sau Marcel Amont. Scoate primul disc abia în 1962, cu „Une petite fille”, care se bucură de un succes deosebit la radio. În 1963, un grav accident de automobil îl imobilizează mai multe luni pe patul de spital (evocare în piesa „Pauvre Nougaro”). Își reia activitatea în 1964, obținînd succes după succes. Atras de jazz-ul mo-

OCT. URSULESCU

Vitrina B.T.T.

PRAHOVA. Sfîrșitul acestei săptămîni înseamnă pentru tinerii prahoveni debutul într-o acțiune pe cit de valoroasă, pe cit de originală: cîteva sute de băieți și fete vor participa, simțînd și dominînd, la Carnavalul fulgilor de nea organizat la Predeal de către comitetul județean U.T.C.

VRANCEA. Două zile, Ipotești și Botosanii vor fi gazdă generoasă a circa o mie de elevi din județul Vrancea, soșii într-o excursie de studii. După o lecție pe viu în casa memorială „M. Eminescu”, elevii vor fi spectatori unei piese închinată vieții marelui poet, la Teatrul de Stat din Botosani.

DIMBOVITA. Mișine la ora 17, are loc în sala Clubului Petrolul din Tîrgoviște, faza județeană a concursului „Cheta județeană” pentru care se vor întrec echipe din Moreni, Găești, Pucioasa, Fieni, Titu și Tîrgoviște. În primele 3 zile ale lui martie, comitetul județean U.T.C. organizează o instruire metodică cu președinții cercurilor de turism din toare organizațiilor U.T.C. ale județului, privind programul acțiunilor turistice pe anul 1970.

TIMIS. Peste 100 de tineri mecanizatori vor face o excursie de documentare la Brașov și București, unde vor vizita uzinele „Tractorul” și „Semănătoarea”.

● Azi se întorc în Capitală membrii Cercului de speologie de pe linia B.T.T. după o aplicație practică întreprinsă în zona carstului din Otlenia.

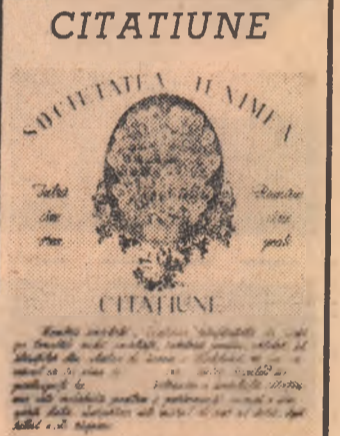
I. A.

O NOUĂ SERIE DIN „BULETINUL ȘTIINȚIFIC STUDENȚESC”

Publicație periodică, editată sub îngrijirea Uniunii Asociațiilor Studențești și a Ministerului Învățămîntului, „Buletinul Științific Studențesc” apare zilele acestea, dedicat problemelor de automatizată, tehnică de calcul și mecanizată agriculturii. Sînt reunite în cele 396 pagini ale cărții, 29 dintre care mai valoroase lucrări de specialitate prezentate la al V-lea Seminar național al cercurilor științifice studențești. Autori — 88 de studenți ai institutelor politehnice din București, Timișoara, Cluj și Iași, ai Academiei de Studii Economice. Șirul comunicărilor debutează cu „Automat pentru recunoașterea caracterelor de tipar”, cercetare desfășurată la Institutul politehnic din Capitală de studenții S. Petrescu, A. Coșan, I. Predonescu, D. Ciocan, T. Popescu și V. Sărăchie. Sub conducerea dr. ing. Mariana Belis, șef de lucrări, careia i s-a decernat Marele Premiu al Seminarului.

Toate comunicările sînt însoțite de un riguros aparat științific, scheme, tabele, fotografii, desene, trimiteri bibliografice. Sumarul volumului și scurte rezumate pot fi consultate și în limbile franceză, engleză sau germană.

I. TRONAC

De la Comitetul județean Iași al U.T.C. aflăm că se pregătește reînființarea societății „Junimea”. Pînă la obținerea de noi amănunte publicăm acest proiect de Citatiune (invitație) pe baza căreia cit convocăm — oamneni de știință, scriitori, pictori, muzicieri, critici de artă etc. — vor participa la dezbaterile unor probleme de creație artistică și științifică. Deocamdată ne mulțumim să subliniem că în muna de pregătire a acestei frumoase acțiuni culturale comitetul județean al U.T.C. are o contribuție substanțială.

FILE DE VIAȚĂ

Multe am auzit de la bătrînii noștri, mai multe ne-au rămas încă de învățat. Vorbele auzite din gura unui bătrîn au valoare de basm, iar faptele lor luminează adeseori drumul.

O măturărie vie a vremurilor nu de mult puse de pe meleagurile Otleniei o constituie muzeul din comuna Celaru, județul Dolj, ale cărui exponate au fost adunate bucată cu bucată de învățătorul Marin Georgescu, în casa căruiă își are sediul muzeul. Cu pasiune și răbdare, învățătorul a adunat, timp de o viață întreagă, peste 2.000 de exponate, pe care orice trecător din sat sau din altă parte este invitat a le privi. Ele trăsesc aici clipe de istorie „pe viu”, cercetînd amne folosite de cetății lui Avram Iancu, de participanții la răscoala lui Tudor Vladimirescu, sau la adunarea de pe Cîmpia Irlaz, interesu față de arta populară joase în evidență prin prezența în colecția muzeului a diferitelor obiecte lucrate cu mult meșteșug și dragoste. Sînt expuse aici bîte sculptate, un frunțar de bordel — vechi de peste 250 de ani — un picior de pat cu ascunzătoare pentru bani, ploști, panere împletite în diferite feluri, găvane, solnițe, furci vechi din lemn, stup de albine facut din trunchi de copac etc. Fiecare din aceste obiecte poartă un crîmpel din viața celor care le-au creat și folosit, fiecare constituind o filă de viață strînsă cu mîgala de bătrînul dascăl, spre pildă vremurilor de azi.

ELENA PROCOP

MUZEUL CINEGETIC LA GURGHIU

La Gurghiu, în județul Mureș, unde există o școală silvică de peste 75 de ani, s-a înființat unul dintre cele mai tinere muzee de vîntoare. Muzeul, realizat cu sprijinul elevilor, cuprinde 350 de exponate, printre care trofee de anfiboli, mîncare și alte animale din continentul african, aduse aici de mîntășișii școlii silvice. Pe lângă trofeele cinegetice din țară, unele cotate după tabela internațională medaliată cu aur și argint, există și o familie de lupi, capre negre, strămoșul berbecului de casă. În încăperea pășilor se află, printre altele, coșul de munte și de mesteacăn, un spațiu de salmonicultură fiind amenajat pentru speciile de pești din apele de munte.

C. POGĂCEANU

INITIATIVA LA ZI

Cu cea de a III-a ediție a „Festivalului primăverii”, Comitetul județean Bacău al U.T.C. permanentizează o acțiune menită să evidențieze talentul tinerilor artiști din județ. Prima fază, intercomunală a avut loc la câminul cultural din Agăș. Au participat formațiile artistice ale tinerilor din comunele Ghimes, Palanca, Brusturoasa, Agăș și Asău. La 1 martie „Festivalul primăverii” va lua sfîrșit, lăsînd locul primăverii propriu-zise. (C. MAFFTEI).

INITIATIVA LA ZI

● Hei-rop pe santierele tineretului din județul OR. Anul acesta se anunță bogat pentru activitatea patriotică a tinerilor din acest județ. Vor fi deschise 19 santiere. În cadrul cărora tinerii vor participa la acțiunile de înfrumusețare a orașelor și satelor, la irigare a peste 500 ha., vor întregi peste 6000 ha. pășuni naturale. În timpul liber, ei vor fi prezenți la construcția unor școli, cămine culturale și spitale în orașele Slatina, Caracal, Corabia, Băls și din cîteva comune ale județului, la împadurirea a 170 ha. Angajamentul anual prevede de asemenea, colectarea a 1.800 tone metale vechi și a 9.000 kg plante medicinale. (GRIGORE CRACIUN).

● Vă iubiți meseria? — Iată tema concursului inițiat de comitetul coordonator U.T.C. de la Fabrica de rulmenți din Birlad, care va avea trei etape. În primele 2 etape răspunsurile la cele 15 întrebări vor fi introduse în „cutia de corespondență U.T.C.” amplasată la un loc vizibil din

INITIATIVA LA ZI

fabrică. Etapa a III-a, finală — care va avea loc la 20 martie — va consta în examinarea orală a primelor 5 clasări, și într-o probă practică, la indicația juriului. (VIRGIL GIUSCĂ).

● La Măcin a avut loc prima manifestare cultural-artistică din cadrul acțiunii „Zilele intelectuale”, inițiată de Comitetul județean Tulcea al U.T.C. și Comitetul județean pentru cultură și artă. Au participat profesori,

medici, ingineri, juriști din orăș și din împrejurimi. Osepele onoare au fost prof. univ. Dan Smîntănescu, geologul Vasile Bacău din cadrul Comitetului de Stat al Geologiei și ziaristul Teodor Răzvan. Comunicările au fost urmate de vernisajul expoziției de artă a pictorilor tulereni Constantin și Ștefan Găvănea și de spectacolul „O zi de odihnă”, prezentat de Teatrul de Stat din Brăila. (OLIMPIU VLADIMIROV).

INITIATIVA LA ZI

● CRIMĂ IN STIL PERSONAL: rubează la Lira (ora 20.15). DRAGA BRIGITTE: rubează la Drumul Șărilor (orele 15; 17.30; 20). BATALIE PENTRU ROMA: rubează la Perenari (orele 15.30; 19). PĂCĂTUL DRĂGOSTEI: rubează la Giulești (orele 15.30; 18; 20.30). VOIQA (orele 18—20.30). Progrul (orele 15.30; 19). BERU și COMISARUL SAN ANTONIO: rubează la Cotroceni (orele 15.30; 18). WINEU și AURIU: rubează la Cotroceni (ora 20.30). CALUGARITA: rubează la Florești (orele 15.30; 18; 20.30). Miorita (orele 8.45; 15; 18.15; 19.30). BUBREA STRICT OPRITA: rubează la Mosilor (orele 15.30; 18). LINSTE și STRIGĂ: rubează la Mosilor (orele 20.30). VALA PĂȘIȘOR: rubează la Poplar (orele 15.30; 18). Rahova (orele 15.30; 18). DIN PLICISEALA: rubează la Poplar (ora 20.30). WINEU și VALA MORȚII: rubează la Munca (orele 16; 18; 20). Flacăra (orele 15.30; 18; 20.15). ANCHETATORUL DIN UMBRĂ: rubează la Arta (orele 16—18 în continuare; 18.15; 20.15). PROFESIONISTI: rubează la Vitan (orele 15.30; 18; 20.30). REBUS MIRACULOS: rubează la Rahova (ora 20.30).

● CU MINILE PE ORAS: rubează la Progresul (ora 20.15). BĂIEȚII IN HAINE DE PIELE: rubează la Facea (orele 15.45; 18; 20.15). CAVALERII AERULUI: rubează la Viitorul (orele 15.30; 18; 20.30). BĂIEȚII DIN STRADA PAL: rubează la Cosmos (orele 15.30; 18; 20.15). O FATĂ FERICITA: rubează la Cinemateca (Sala Union) (orele 10; 12; 14).

● Magheru — LA CIORBA DE POTROACE — ora 19.30 (Sala Studențescă); CE SCURTĂ E VARA — ora 20; Teatrul „Jon Vasilescu”; FLOAREA DE CACTUS — ora 19.30; Teatrul „Jon Creangă”; COCOȘUL NEASCULTĂTOR — ora 16; Teatrul „Tândărică” (Str. Academiei); BANDIȚII DIN KARDE-MOMME — ora 17; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy); NU TE LĂSA; STROE DE AUR; BRAȘOV — ora 19.30; MIRAJUL CIRCULUI — ora 19.30.

● 18.00 Lumea copiilor: Albumul „Familiei nădrăvane”; 18.30 Totul cîntă. Fluterele; Ilina, fluturul moldovenesc, cavatul dobrogean; 19.00 Teatrul jurnal de seară; 19.20 Actualitatea în economie; 19.30 Preludiul la a III-a ediție „Cerbul de aur” Brașov — România; 19.55 Evocări; 6 martie 1945; 20.15 Arte plastice. Premiile Uniunii Artiștilor Plastici pentru anul 1969; 20.25 Micro-avanpremieră; 20.30 Telemateca; „Modelul”; 22.25 Telemateca de noapte; 22.35 Salonul literar al televiziunii, Amfiteatrul Eger Barbu.

O SUTĂ DE ANI DE LA NASTEREA LUI V. I. LENIN

După crearea în 1921 a Partidului Comunist Român, participarea la congresele Internaționalei Comuniste, la activitatea diverselor organisme ale acestuia constituie pe o parte, pe o parte, merosii alți militanți ai mișcării noastre revoluționare prilejul de a-l întâlni pe Lenin. Ghită Moscua l-a cunoscut pe Lenin în cadrul acțiunilor desfășurate în Comitetul Executiv al Internaționalei. Mihai Macavei, Lucrețiu Pătrășcanu, C. Pîrvulescu, Ecaterina Arbore, Marcel Pauker, Alter Zale și alții îl văd sau îl cunosc pe Lenin în timpul congreselor Internaționalei a III-a sau în alte împrejurări. Participînd la congresul din 1922, L. Pătrășcanu, pe atunci în vîrstă de 22 de ani, surprinde în cîteva cuvinte, așa din sebitele insușiri ale personalității lui Lenin: „Vorbea cu căldură, cu convingere și cu aca sinceritate ce captiva de la început pe care o putea exercita, tocmai ca vorbitorul.” Lenin — după cum relatează mulți dintre cei care au stat de vorbă cu el — manifesta un deosebit interes și urmarea de atenție mișcarea muncitorească din România, pe care o cunoștea bine iar numeroșle sale aprecieri au constituit pentru militanții români un sprijin prețios în activitatea ce-o desfășurau, în clarificarea unor probleme politice și ideologice, în deprinderea unui stil de analiză profundă concretă a realităților din țara noastră, o contribuție de pret la statornicirea relațiilor de solidaritate de profundă internațională afirmate astăzi cu deosebită pregnanță în mișcările comuniste și muncitorești din cele două țări vecine.

Legăturile personale ale unor reprezentanți ai mișcării noastre revoluționare cu Lenin ca și lucrările, cuvîntările emnentele gânditor comunist s-au bucurat, firește, de o deosebită apreciere și în rîndul tineretului. „Tineretul socialist” organul mișcării socialiste de tinereț aorea cu o dată „cu toate că Lenin a vorbit pentru tineretul rus care a înfăptuit revoluția și care se află pe drumul de a înfăptui o lume nouă, totuși fiecare cuvînt al lui Lenin are un deosebit interes și pentru noi, pentru tineret, în special, și pentru muncitori, în genere. Fiecare frază din discursul lui Lenin reprezintă o idee...”

„MINISTERUL NU POATE OBLIGA ÎNȚEPRINDERILE SĂ-I ANGAJEZE”, ÎN SCHIMB A OBLIGAT ȘCOALA SĂ-I ȘCOLARIZEZE

O oră obișnuită de clasă. Obișnuită e un fel de a spune căi modul în care a decurs o detasează total de celelalte. Profesorul și-a scos căciula și s-a adresat asistentei.

— Elevi, astăzi vom vedea care, unde va fi repartizat...

Băieții și fetele au făcut ochi mari, mirați. Se aflau doar în anul al II-lea de studii și pînă la absolvire mai era atîta timp!

— Vă scrieți fiecare numele pe cite o lîrte — continuă profesorul — și mi le dați să le introduc în căcuță. Apoi treceti cu rîndul pe aici să scoateți un bilețel, să vedeți cu ce întreprinderi semnați contractele.

Neavînd o altă soluție, elevii Școlii tehnice siderurgice din Hunedoara — căci despre ei este vorba — s-au perindat prin fața obiectului din piele de oale, cu inimile strînse. Este destul de greu să-și lasi destinul pe mîna altcuiva, darămîta la chieremul unei căcuți! Cum era de așteptat surprizele s-au tînut lanț: pe unul din Hunedoara l-a repartizat la Galați, pe altul la Reșița iar pe cel din Alba-Iulia l-a trimis tocmai la Oțelul Roșu...

...Scena de mai sus — care posedă toate atributele ridicolului și absurdului — s-a petrecut în realitate acum cîțiva ani.

Poate ar fi rămas uitată dacă evenimentele de mai tîrziu n-ar fi cunoscut aceeași turnîră stranie. Dar să vedem ce s-a întîmplat în continuare cu elevii.

Ei au semnat contractele așa cum a decise tragerea la sorți, așteptînd să termine școala și să-și ia în primire posturile. Surpriza cea mare, însă, de-abia acum l-a așteptat: la absolvire, întreprinderile n-au mai vrut să-i angajeze. Și astfel două promoții (1968 și 1969), mîndrind cîteva sute de tehnicieni, au rămas fără posturi, urmînd ca în această vară să li se mai adauge încă unii!

Pentru a vedea cum s-a ajuns la această situație anormală, trebuie să privim puțin în urmă, mai precis spre perioada anterioară intrării lor în școală. Ministerul Industriei Metalurgice a trimis grupului școlar din Hunedoara un plan de școlarizare întocmit — se sustine — pe baza cererilor întreprinderilor din subordine — care precizează cu exactitate cîte cadre tehnice să fie pregătite pentru fiecare unitate. Acum, cînd cunoaștem deznodămîntul acestei planificări, avem tot dreptul să ne întrebăm dacă nu cumva „planul” este o emanație fantezistă a unor funcționari din minister, căci altfel nu are nici o rațiune atîtunde pe care au adoptat-o majorita-

tea întreprinderilor. În paranteză să fie spus, acestea nu au depus nici un efort pentru recrutarea cadrelor (lăsînd această grijă în sarcina grupului școlar hunedorean), iar, mai tîrziu, cîteva nici n-au binevoit să semneze contractele!

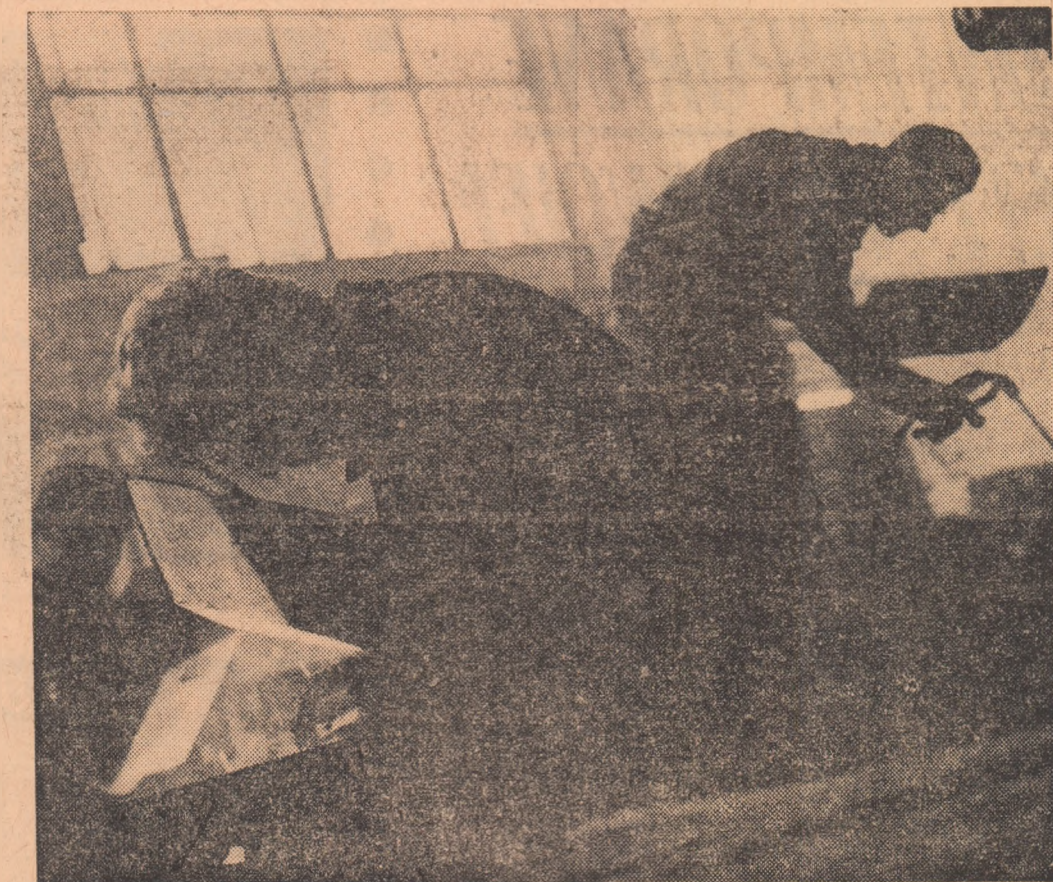
Dar să presupunem și reversul situației: că întreprinderile ar fi solicitat într-adevăr numărul de locuri respective. Rezultă că ele nu și-au respectat clauza principală din contractul încheiat cu elevii. În art. 4 al acestuia se afirmă cu claritate că „școala și întreprinderea se obligă să asigure elevului (după absolvire) toate drepturile stabilite de dispozițiile legale în vigoare privitoare la școlile tehnice. Or, dreptul cel mai important îl constituie asigurarea unui loc de muncă pe măsura pregătirii profesionale. Dar tocmai acest drept nu li s-a oferit elevilor. În această situație, ne întrebăm firesc: prevederile din contract nu sînt în aceeași măsură obligatorii pentru ambele părți? Elevul care nu și-a respectat obligațiile asumate este silit să achite toate sumele cheltuite pentru școlarizare. Dar întreprinderea? Ea nu are aceeași îndatorire? Pentru ea prevederile angajamentului nu au aceeași putere de lege?

Să ne referim la un exemplu concret, furnizat chiar de combinatul siderurgic din Hunedoara. Din 49 de tehnicieni cîți a solicitat ministerul pentru anul trecut, la absolvire combinatul n-a încadrat nici unul. Nici ca muncitori nu l-a angajat pe toți cei care ar fi dorit. La fel au procedat combinatele siderurgice din Galați și Reșița, Uzina metalurgică „Republica” din București, ca să ne rezumăm la cele mai mari. Absolvim un fost lăsați să se descurce singuri. Mai ales fetele.

Dacă s-au încurat atît de mult țele, a sosit momentul ca măcar șcum ele să fie descurcate. Ministerul Industriei Metalurgice este cel chemat să o facă: adică să analizeze posibilitățile întreprinderilor din subordine și în limita posibilităților să primăsească cadrele pe care le-a pregătît.

Centrala siderurgică Hunedoreană — n-au cunoscut realitățile, adevăratele cerințe ale întreprinderilor. Să dau un exemplu: în fiecare an au existat (și încă mai există) clase de laboranți, deși introducerea tehnicii ultramoderne în laboratoarele noastre are ca efect reducerea numărului acestora. În același timp însă ducem o acută lipsă de muncitori cu înaltă calificare în meseriile de bază: oțelari, furnaliști, laminatori... Este ușor să se recunoască acum că s-a greșit cîndva, că după atîtea eforturi depuse tinerii școlariți nu sînt folositori societății în meseria pentru care s-au pregătît. Dar paguba nu este numai a lor. Nu trebuie uitat că în cei 3 ani de școlarizare statul a făcut investiții materiale substanțiale care au rămas nefructificate. Astăzi, cînd se fac eforturi atât de mari pentru dezvoltarea și modernizarea economiei, cînd fiecare lev este drămuț cu deosebire grijă și chibzuită, le mai este permis unora să risipească după bunul lor plac sute de mii de lei?

Să revenim însă la situația actuală a acestor absolvenți. Unii au fost nevoiți să se înapoieze la locurile de muncă pe care le dețineau înainte de a urma școala, fără nici o tan-gență cu specialitatea lor (dactilografe, funcționari la poșta, controlori de bilete la D.R.T.A. etc.), alții s-au angajat ca muncitori în combinate. Tovarășul Gheorghe Onica ne-a mărturisit că s-au depus eforturi mari pentru a-și găsi un loc de muncă în aceste funcții! Ne-a încredințat însă că în continuare se va avea grijă de ei și în limita posibilităților vor fi trecuți pe posturile ce le revin de drept. Realitatea e vin să confirmăm această preocupare. Gabriel Suci, de exemplu, a terminat electroenergetica iar în combinat a fost angajat ca muncitor la coacerie, este laminorul de 800 m.m. are stringință nevoie de muncitori cu o asemenea pregătire...

„În întimitatea creației” (Uzina de vagoane Arad).

Foto: C. CIOBOATA

Împreună cu comitetul U. T. C. coordonator de la U. U. P. Tirgoviște

ÎN CĂUTAREA TIMPULUI PIERDUT

Pentru comitetul U.T.C. coordonator de la Uzina de utilaj tractorier Tirgoviște timpul s-a oprit în loc. Data la care s-a produs memorabilul eveniment — 16 decembrie 1969. O găsim notată în partea de jos a unei coli dactilografiate, intitulată pretențios „Economisirea de metal — cerință de prim ordin a uteciștilor de la locul de muncă”, prinsă în ceea ce ar trebui să fie panoul „Tineretului și producția” aflat la numai cîteva pași de intrarea în întreprindere. Notăm din cuprinsul amintitului articol „Momentul în care comitetul U.T.C. poate interveni în acest sens (reducerea consumului de metal — n.n.) se află undeva către sfîrșitul procesului de hîsire al materialului...? Fără a mai insista asupra unei atît de adecvate modalități de intervenție a uteciștilor în perimetrul producției, prezentată spre știință cit mai la vedere, căutăm să aflăm cine are meritul „de a fi votat celebrele cuvinte faustiene” „oprește-te clipă!” cuvinte care au făcut cu aia, 18 februarie, să ne aflăm, după noul calendar instituit aici, abia în 16 ianuarie 1969, așa cum este specificat în articolul despre care vorbeam, în 10 sau 11 ianuarie dacă reținem datele înscrise pe celelalte afișate în chenarul aceluiași panou.

De grafic „Tineretul și producția” ne informează tovarășul Vasile Aurel, secretarul comitetului U.T.C. coordonator — răspunde inginerul Matei Stoica, șeful comisiei social-profesionale. În planul de activități al trimestrului I găsim o explicație mai detaliată a acestei atribuții. Iată-o: gazele „Tineretul și Producția” vor fi actualizate cu aspecte zilnice din activitatea tineretului din sectoare. La aceste gaze se va afișa săptămînal situația absențelor nemotivate.

Incident, stilul este remarcabil. Pentru cei care ar putea găsi creștina comitetului U.T.C. coordonator, sau ing. Matei Stoica, în ceea ce privește nereșterea acestui punct stabilit de comun acord, tînem să precizăm ferm: nimeni nu este vinovat! Dacă timpul s-a oprit în loc, dacă ne aflăm, după cum este riguros stabilit, ancorați încă în anul trecut, cum era să fie pusă în practică respectiva acțiune? Același răspuns îl putem da și celor care ar avea ceva de obiectat pentru faptul că deși în plan, regulamentul de desfășurare a concursului vizînd întărirea disciplinei în producție și muncă era prevăzut a fi întocmit de către — trebuie s-o mai spunem? — comisia social-profesională pînă la data de 15.11.1969 (cu deasupra mai trebuia și afișat la gazele „Tineretul și Producția”, spre încurajarea uteciștilor), termenul nu s-a respectat. Ce să-i faci dacă timpul s-a oprit la barieră? Proiectul așa și-a spus și activiștii comitetului județean Dinbovită care — așa afirmă — au fost de nenumărate ori în întreprindere. Cum era să-și permită ei, respectivi tovarăși să înlăduse inițiativa „de jos”?

GH. GHIDRIGAN

VEȘTI ECONOMICE

● LA UZINA MECANICĂ din Cugir, se află în diferite stadii de asimilare 13 tipodimensiuni noi de cuplaje și platuri electromagnetice destinate echipării mașinilor-unelte de fabricație românească. Acestea completează gama altor 16 tipuri de produse similare, realizate în ultimii doi ani.

● SPECIALIȘTII Șantierului naval din Brăila au elaborat tehnologiile de fabricație pentru trei noi categorii de nave ce fac parte din producția anului acesta. Planul prevede construirea unor șleperi de 1500 tone, a unei serii de ceamuri de 500 tone și a șleperilor împingătoare de 1640 C.P. Alte proiecte privesc construcția unor nave de pescuit destinate exportului.

Incluse în nomenclatorul șantierului brăilean, aceste noi nave vor contribui la sporirea producției globale cu 11 la sută, față de anul precedent, și a producției marfă vîndută și încasată cu 39 la sută.

● LA PLOȘTINA, în bazinul carbonifer Motru, a fost dat în exploatare un nou a-bataj frontal — primul din acest an și al 6-lea aflat în producție. Ca și celelalte, noul abataj este dotat cu un complex, cu ajutorul căruia se execută mecanizat tăierea cărbunului, susținerea straturilor și transportul. El asigură sporirea capacității zilnice de producție a minei Ploștina cu 500 t lignit. (Agerpres)

COLECTAREA DEȘEURILOR METALICE acțiune în care tineretul își poate spori contribuția

Convorbire cu NICOLAE CATANĂ directorul I.C.M.

● APROAPE 3 MILIOANE TONE DE METAL COLECTATE ȘI PREDATE LA I.C.M. ÎN 1969 ● COLECTAREA METALELOR NEFEROASE — ÎN ATENȚIA TINERETULUI ● HALDELE INDUSTRIALE — SURSA IMPORTANTĂ DE COLECTARE A DEȘEURILOR METALICE

În întreaga țară se desfășoară acțiuni multiple pentru economisirea metalelor. Un aspect puțin cunoscut al acestor acțiuni îl constituie și eforturile întreprinderii de colectarea metalelor, care, an de an, recuperează cantități importante redîndu-le circuitului metalurgic industrial.

Pentru a cunoaște cîteva din preocupările și sarcinile care revin acestor întreprinderi, ne-am adresat tov. Nicolae Catană, directorul I.C.M.

— În ce cadru constituie se înscriu acțiunile desfășurate de I.C.M. pentru sprijinirea aprovizionării cu metal a industriei?

— Întreprinderea noastră, prin cele 9 secții ale sale din țară, poate asigura în principiu colectarea și transportul metalelor spre oțelării, urmînd îndeosebi modul în care sînt preluate la timp, de către furnizorii, cantitățile de metal asumate prin angajamente. Respectarea și chiar depășirea acestora este posibilă numai printr-o conștientizare amănunțită între organizațiile de masă și obștești (care colectează laea mai mare parte din deșeurile metalice) și întreprinderea noastră. În acest sens, trebuie să subliniez că în fiecare an angajamentele sînt îndeplinite și chiar depășite. Dovada cea mai elocventă este colectarea și predarea a circa 3 milioane tone de metale de diferite sortimente în anul 1969, reprezentînd economia de peste 2 miliarde lei.

— Ce loc acordă organizațiile U.T.C. în acțiunile privind colectarea metalelor?

— În planul nostru general de colectare a metalelor, organizațiile U.T.C. reprezintă o pondere însemnată. Astfel, numai în anul trecut, tineretul a predat peste 20 000 tone fier vechi, ceea ce reprezintă peste 6 milioane lei economii. Dacă am proceda la un calcul preliminar, din această cantitate de fier s-ar putea construi 5400 tractoare sau 5000 de autocamioane „Bucegi”. De asemenea, fiecare tonă de deșeurile ferose colectată în plus reprezintă o economie de 700 kg coac și peste 2 tone de minereu de fier. O importanță tot atît de mare se acordă și colectării deșeurilor de metale neferoase, care se află, de regulă, în aliaje. De pildă, în municipiul București s-au predat în 1969 la I.C.M. 15 700 kg metale neferoase alese pe diferite sortimente, iar pe întreaga țară contribuția

U.T.C. se cifrează la 13 tone metale neferoase. Totodată, pentru a mări cantitățile de neferoase, am început să se valorifice și anumite reziduuri cum este cenușa de plumb sau buburile de pastă și cutiile de conserve etc. Întreprinderea noastră, pentru a veni în sprijinul acestor acțiuni, acordă sume importante pentru colectarea metalelor neferoase, varînd între 18 000—22 000 lei tonă. În ultimul timp, prin muncă voluntară tot mai multe organizații U.T.C. din diferite județe au pornit campanii de strîngere a metalelor neferoase. La Brașov, de pildă, s-au colectat 7 tone de neferoase reprezentînd deșeurii și articole rebutate de la fabrica „Nivea”.

— Care sînt sursele de colectare a metalelor explozate mai recent de tineri?

— Cea mai mare cantitate de fier vechi se obține de la organizațiile U.T.C. din întreprinderi, care valorifică astfel zeci de mii de tone de fier vechi. Tinerii însă au descoperit și alte surse, cum ar fi haldele industriale de la marginea orașelor. În urma unei acțiuni de muncă voluntară, uteciștii din județul Caraș-Severin care se angajaseră anul trecut să predea doar 620 tone fier vechi, au recoltat nu mai puțin de 2 750 tone de metal.

— Ce preocupări aveți acum, la început de an, privind colectarea metalelor?

— Sistemul nostru de lucru cu organizațiile de masă și obștești va cunoaște unele îmbunătățiri privind o mai mare operativitate a transportului, depozitării și expedierii metalelor colectate. De asemenea, vom stabili un contact permanent cu toți furnizorii noștri pentru ca angajamentele din acest an, care se ridică la 3 100 000 tone sînt poartă și îndeplinite și depășite. În încheiere, aș dori să adresez o invitație către toți tinerii din întreaga țară pentru a contribui prin toate mijloacele la colectarea oricărui sortiment de metal, indiferent dacă aceste cantități sînt considerate în sine ca neînsemnate. Mă refer aici, îndeosebi, la colectarea metalelor neferoase, domeniu în care sînt concentrate eforturile noastre în momentul de față.

MIRCEA CRISTEA

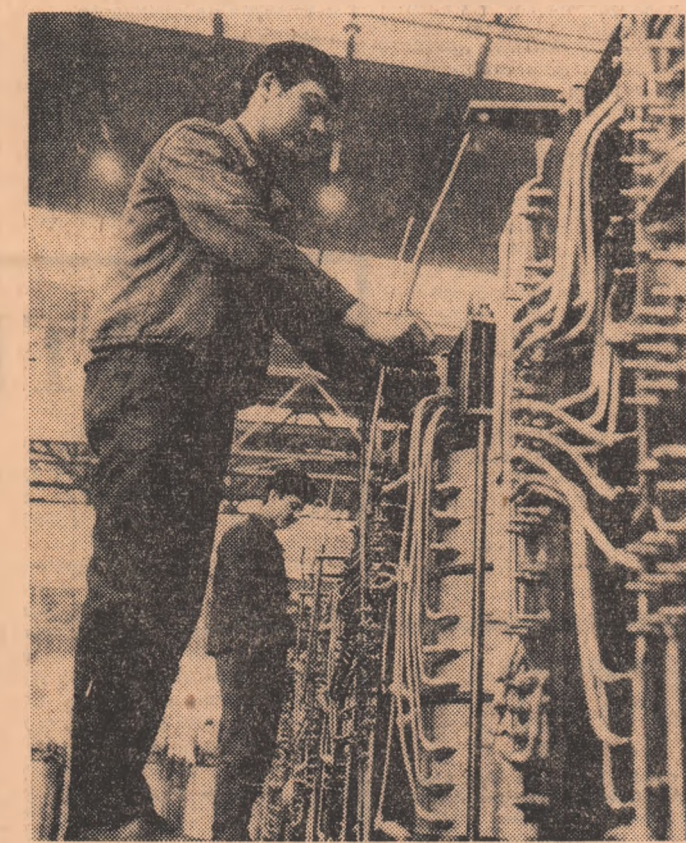
CE FRUMOS AR FI DACĂ...

(Urmare din pag. 1)

plificatoare de ton, transformatoare, receptoare cu galvan.

Organizarea unor activități cu caracter tehnic, într-o manieră atrăgătoare și corespunzătoare specificului școlii, a dus la atragerea elevilor către electrotehnica și electronică. Baza materială a cercului este satisfăcătoare, iar spațiul necesar a fost obținut prin departajarea, cu ajutorul unor pereți mobili din plăci fibrolemnoase, a unuia dintre holurile mult prea mari ale clădirii principale a liceului. Rodnica activitate a acestui cerc, l-a îndemnat pe directorul școlii să propună înființarea unei Societăți tehnice a elevilor, care să creze o tradiție în școală. Așa a apărut Societatea tehnică a elevilor, din Timișoara (S.T.E.T.), organizație cu statut propriu, și carei membri au înșine și plătesc cotizații care le dau dreptul de a participa la activitatea cercurilor. În viitor, ei își propun să organizeze sesiuni de comunicări și să editeze o revistă de informare. S.T.E.T. este condusă de un consiliu al elevilor, format din reprezentanți ai fiecărui cerc.

În afara cercului de electrotehnica, și-a început activitatea cercul de calculatoare, ca urmare a dorinței declarate a elevilor de a se pune la curent cu cibernetica și electronica industrială. Catedra de specialitate a Politehnicii a răspuns prompt cererii S.T.E.T., delegînd un lector care să-i inițieze pe elevi în tainele bazelor calculului numeric și algoritmului, le-a trimis planșe și a organizat vizitarea calculatoarelor MECIPT-1 și MECIPT-2, informîndu-i pe elevi asupra noilor realizări obținute de tehnicienii și cercetătorii timișoreni. Membrii cercului întinționează ca, după însușirea cunoștințelor de bază, să construiască chiar un mic calculator. La fel de solicitat este și cercul de informatică, conceput ca mijloc de popularizare, la sugestia elevilor, a diferitelor probleme tehnice și descoperiri științifice. Astfel S.T.E.T. a devenit un cadru propice educării tehnice a elevilor.

Florescu Vasile — unul dintre pricepuții constructori de transformatoare de la Uzina „Electroputere” Craiova.

(Urmare din pag. 1)

120 kg griu la hectar, 200 kg porumb la hectar, 130 kg floarea-soarelui la hectar și 1000 kg sfeclă de zahăr la hectar; Vom contribui la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață în cadrul secției prin amenajarea atelierului mecanic, amenajarea a două platforme de beton pentru mașinile agricole, pavarea cu piatră a drumurilor de acces; etc. În 1970 fiecare dintre tinerii mecanizatori ai secției noastre se vor califica și în una din următoarele meserii: sudor, electrician, fierar, tinichigiu, curelar etc.; În 1970 nu vom avea nici o absență nemotivată. Prin toate acestea organizația U.T.C. din secția noastră va contribui la formarea și dezvoltarea spiritului gospodăresc al tinerilor, la dezvoltarea spiritului de răspundere personală al fiecărui, la ridicarea cunoștințelor profesionale ale mecanizatorilor.

I.M.A. ALBA IULIA: Uteciștii, toți tinerii din întreprinderea noastră au hotărît în unanimitate direcționarea eforturilor din acest an către îndeplinirea unor obiective

majore cum ar fi: depășirea planului de venituri cu 175 000 lei; creșterea veniturilor pe tractor cu 3,5 la sută; reducerea cheltuielilor cu 16 lei pentru fiecare 1000 lei venituri ceea ce înseamnă un beneficiu de peste 192 000 lei; creșterea perioadei de funcționare a tractoarelor cu 100 ore față de plan; modernizarea celor 7 secții de mecani-

ției Negru-Vodă din cadrul I.M.A. Chirnogeni. Le-am apreciat conștientul deosebit de mobilizator, am desprins efectul economic. De aceea am îmbrățișat cu tot interesul și entuziasmul ideea întrecerii pentru obținerea celor mai bune rezultate nu numai între secțiile întreprinderii noastre, ci la nivelul județului Galați, al țării întregi. Iată, de

altfel obiectivele ce ni le-am propus a le îndeplini în acest ultim an al cincinalului; realizarea de către fiecare tînar a unui venit minim de 80 000 lei pe tractor; mărirea la 2000 a numărului de ore de folosire într-un an a fiecărui tractor; reducerea cu 6 lei față de plan a cheltuielilor la 1000 lei venituri; mobilizarea tinerilor la patru cursuri de ridicare a calificării, la cursurile de policalificări. În scopul întrecerii în cit mai bune condiții a mașin-

nilor, va fi declanșat concursul „Cel mai bine întreținut utilaj”; prin acțiuni de muncă voluntară-patriotică tinerii vor participa la amenajarea secțiilor Odaia Manolache, Științesții și Tămăoani ce vor fi înființate în anul 1970; la construirea sediilor secțiilor Frumuseța și Foltești; se va asigura prelungirea duratei de funcționare a tractoarelor

le ale organizațiilor U.T.C. din I.M.A. Cococi, Călugăreni, Ulmeni, Tărtășești, Giurgiu, Ciorogirla, Budești, Angheliești, Urziceni etc. și din întreprinderile agricole de stat Peris, Uzunu, Afumați, Mînistirea, Crevedia, 30 Decembrie și altele înseamnă un venit mediu suplimentar pe tractor de peste 4000 lei, un număr de ore efectuate în

brazda egal cu echivalentul de plan a circa 30 de tractoare, economii la reparatilor de peste 300 lei pe tractor, o reducere a cheltuielilor la mia de lei venituri de peste 30 de lei, contribuția la sporirea producției agricole de către unitățile beneficiare cu peste 100 kg griu, 120 kg porumb, 1000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Obiectivele precise stabilite în adunările generale de către

DEPĂȘIREA SARCINILOR DE PRODUCȚIE

PIESE CONTEMPORANE PE SCENELE PROVINCIEI

Vina spectacolului „Vitezul” de Paul Anghel pe scena Teatrului „Lucia Sturza Bulandra” — impresionant, purtând de la prima reprezentare eticheta „prăfuită a rutinării” — nu aparține autorului, acuzat pe nedrept de lipsă de simț dramatic, ci mai cu seamă unei montări ce nu a făcut efortul să se rupă de formele tradiționale înscrise în limitele unui descriptivism corect.

Interpretarea lui Călin Florian — Mihai — câștigă față de V. Rebengiu un echilibru între momentul de meditație și asprimea printrului obsedat de ideea dobândirii dreptății absolute. Actorul, dotat cu forța și energia necesară rolului, nu a izbit însă totdeauna să sublinieze momentele sau replicile-cheie, în care enunță mari adevăruri, încât paritura sa este adesea amenințată de monotonie.

Constantin Codrescu — Sfetnicul — nuancează subtil un rol dificil, amestec de compromis, cedare și în același timp luciditate permanentă și sunt simț. O prezență remarcabilă în spectacolul a fost Marietta Sadova — Maica Teofana. Sufărânda nefebricitate mame capătă vibranta printr-o interpretare de mare sensibilitate.

SATU-MARE

rasă, geniali, ce nu pot prin caracterul lăsat din comun să aibă un destin banal. Sfetnicul, din contră, este echilibrat și poate mai înțelept și chiar mai vizionar decât Mihai. Dar ceea ce Mihai câștigă prin eroism, reușind să atingă limita paroxistică a sacrificiului de sine, Sfetnicul pierde prin calcaș și ancorare în concret. Deși spiritul mai lucid, Sfetnicul va fi un învins, un supus, trăind sub fascinația exaltării principelui. Completându-se, cele două caractere rămân consecutive.

Straescu, într-o remarcabilă compoziție, a sugerat cu vioare și sensibilitate virtuțile emoționante ale așteptării, ale răbdării, ale calmului care închide în sine drame subterane în rîndul ei. Tînăra Anca Alexandrea Crețu a desenat o imagine convingătoare, ferită de șarjă, a unei variante de fanatism moral.

BACAU

ral, iar Lucia Maier și-a schițat cu precizie insignifiantul personaj. În schimb, bărbații — cu excepția lui George Miru, de un umor foarte exact în episodul plutonier Postolache — au fost vizibil depășii de partiturile lor. Valeriu Pascu este un actor de calitate, dar rolul îl pretindea o înșirare de scene lipsite și care, vai, nu se poate „compune”: o anume spiritualitate, un fel de fiacără interioară, care poate fi

ridicată, demodată, dar care este întotdeauna adevărată și emoționantă. Iar tînărul Mircea Belu a fost, pur și simplu, inadmisibil de singur.

Cusurul fundamental al spectacolului este însă decorațiunile. Talenta scenografică Florica Mălureanu a comis, de data aceasta, o evidentă eroare nedefinită lucrurile succesive (în totdeauna în schimb). Eroarea nu constă alt în faptul că se creează astfel un obstacol inutil pentru „înțelegerea” piesei, ci în acela că imobilitatea decorului denaturază o idee importantă a piesei. Raportul dintre actor și decor este, la urma urmei, raportul dintre om și lumea inconjurătoare. Or, în piesa lui Radu Cosău, oamenii sînt aceia care au calitatea — admirabilă la unii, detestabilă la alții — de a rămîne neșchimbări în mijlocul goanei amănunțite a evenimentelor, și nu viceversa.

un scurt de bossanove

„Programul” piesei lui Radu Cosău se află inclus într-o compoziție dramatică de renașterea acuratețe, care își interzice orice dialectică adevărată. Piesa, polemică mărunț, impunându-și în schimb sarcina dificilă de a-și încorpora ideile în caracter puternice și profunde, prinde într-un sistem de relații complexe, instabile ca nițea în dialectică, o anumită înțelegere a ceea ce este în realitate. Într-o piesă frumoasă, în aerul căreia plutește un ușor parfum cehavian: una dintre cele mai elocvente apariții din dramaturgia ultimilor ani.

Transpunim pe scenă fără să-i rădăreze spiritul, căci ea convece exact printrilor sale date de sensibilitate, Ivan Helmer s-a lovit, din păcate, de o distribuție inegală. Interpretările rolurilor feminine au găsit, în general, tonul potrivit: Kitty

IAS

marcăbilă autenticitate, menținându-se aproape tot timpul la distanță necesară alt de „dramatizarea” artificială și de compromiterea „vulgăritate” a personajului în jurul căruia gravitează mai toată dialogurile este un tînăr profesor, „inconfomist”, turbulente și în fond, sentimental. Deprimat de inconștiența „educatorului” (aceluși vicepresedinte) el își joacă cu teatralitate deruta autentică izvoită din nepotri-

de particularitatea oricărei „vi-zionari” regizorale, caracterul special al scenității personajelor piesei și consensul ei general, altul decât acela al unei lecturi fragmentare.

De aici și insatisfacțiile spectacolului timișorean, a cărui regie și scenografie o semnează Mircea Marosin. Cu excepția Florinei Cerceș-Perian, în prima soție a regelui, regina Mar-

TIMIȘOARA

gareta, și a lui Gheorghe Leahu, în regle Beranger I — și numai interpretarea actoricească rămîne pe cit de corectă profesional, pe atât de departe de specificitatea inoianșană a personajelor. Nu lipsește mult pentru a avea sentimentul, mai ales în a doua parte a spectacolului, că asistă la reprezentarea unei piese istorice din dramaturgia românească a ultimilor ani. Improprie, dirijarea regizorală a modalității interpretative se repercută asupra ideii de spectacol care rămîne departe de a rea-

SEBASTIAN COSTIN

reprezentarea adevărată și emoționantă. Iar tînărul Mircea Belu a fost, pur și simplu, inadmisibil de singur.

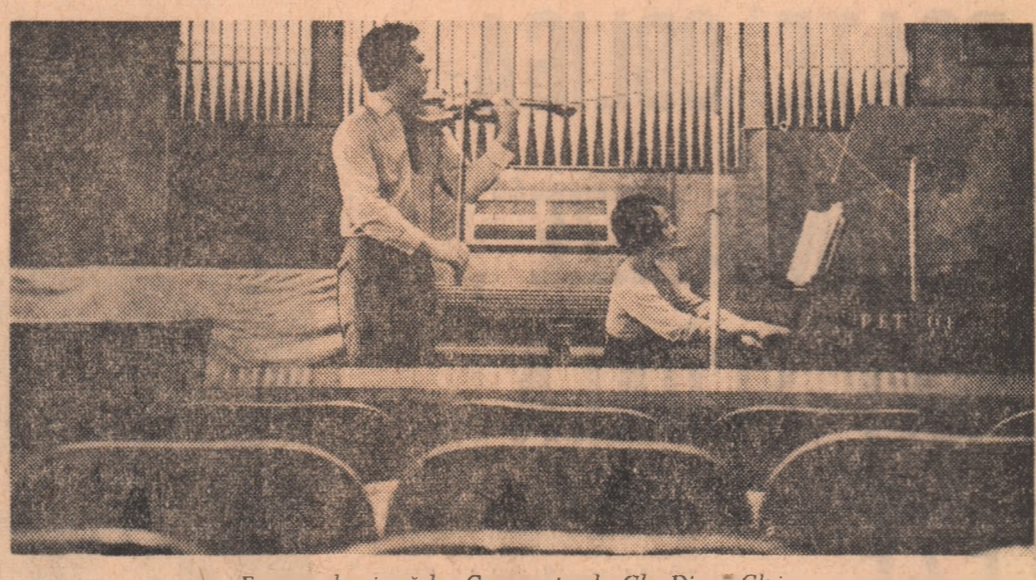
reprezentarea adevărată și emoționantă. Iar tînărul Mircea Belu a fost, pur și simplu, inadmisibil de singur.

M. COSTEA

reprezentarea adevărată și emoționantă. Iar tînărul Mircea Belu a fost, pur și simplu, inadmisibil de singur.

VICTOR PARHON

reprezentarea adevărată și emoționantă. Iar tînărul Mircea Belu a fost, pur și simplu, inadmisibil de singur.

Examen de vioară la Conservatorul „Gh. Dima”-Cluj. Foto: EMIL COJOCARU

MODERN CLUB

PULS FEBRIL

Ne-am obișnuit să vizităm Cluburile tineretului sîmbăta și duminică, cu speranța că vom surprinde un program bogat sau, în orice caz, lipsit de monotonie. S-ar putea afirma cu convingere că, tocmai aceste zile, rezervate aproape în exclusivitate dansului sau vizionării

programului TV, după preferințe, sînt cele mai puțin interesante. Descoperirea am făcut-o marți după-amiază, cînd am hotărît să surprindem un moment din viața Modern-Clubului într-o zi obișnuită de început de săptămîna. Am plecat aproape siguri că vom găsi ușile închise sau clița tînăr veniți înțîmplător pentru deschiderea campionatului de hochei. Temele noastre au început să se confirme, din fericire însă pentru un moment doar. Treptat, au sosit tînăr, printre care numeroși elevi, dormici să participe la un concurs poetic „Recunoașteți autorul?”, urmat de premiera câștigătorilor. Alții au preferat meciul la televizor sau jocurile distractive. În timp ce sala de spectacol a fost ocupată de formații de muzică ușoară „Discipolii”, care reușă în vederea organizării unui spectacol de estradă. Mai tînăr, am aflat că, dimineața, sub îndrumarea fostului campion național Popescu Mircea, una din cele câteva grupe înscrise la tenis de masă s-a antrenat într-una din sălile clubului. O zi activă, întreruptă doar de probleme gospodărești, singurele care îngreunează simțitor programul Clubului. De aceea, organizatorii sînt într-o continuă agitație, realizînd adevărate performanțe de viteză în amenajarea sălii (de altfel unică) și a holului. În vederea înfîlțirii unor activități și activități repetițiilor, antrenamentelor etc.

În ciuda dificultăților gospodărești-administrative, clubul își continuă programul mereu actual și, prin specificul lui, în continuare înnoire. În afara activităților incluse în programul zilei respective, se fac intense pregătiri în vederea activităților din zilele următoare. În care sînt esalonate lucrările celor patru cercuri artistice a artelor frumoase, unde se discută despre pictură, sculptură, muzică. Un rol important — datorită în primul rînd marilor popularități — îl pot avea emisiunile de muzică ușoară. Și tocmai pentru aceea sarcinile noastre în această direcție sînt de mare răspundere pentru că selecția valorilor e mai greu de făcut ca în alte domenii muzicale.

Dar o reală eficiență a acestor cicluri — adiacente după cum va dați seama, obiectivele cuprinse în programa școlară — presupune îndrumarea elevilor de către profesori — și în special de către părinți — spre urmărirea lor.

Indiscutabil noi sîntem gata să primim din partea specialiștilor, pedagogilor, celor mai diferite sugestii pentru largirea activităților noastre educativ-muzicale, pentru sprijinirea procesului instructiv școlar — menit a oferi criteriile de apreciere a unei opere de artă, elementele de cultură estetică indispensabile oricărui dintre tînăr.

MEDEA IONESCU

• ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

MUZICA ÎN ȘCOALĂ — A CINCEA ROATĂ LA CĂRUȚA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

CICLURILE POT FI EFICACE NUMAI CU CONDIȚIA INTEGRĂRII LOR ÎN CONCEPȚIA PROGRAMULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Interviul nostru cu muzicologul VASILE DONOSE, șef al emisiunilor muzicale ale Televiziunii române

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Și bineînțeles că din acest punct de vedere o sprijin hotărîtor procesului

educativ estetic trebuie să-l aducă și instituțiile muzicale. Cusurul fundamental al spectacolului este însă decorațiunile. Talenta scenografică Florica Mălureanu a comis, de data aceasta, o evidentă eroare nedefinită lucrurile succesive (în totdeauna în schimb). Eroarea nu constă alt în faptul că se creează astfel un obstacol inutil pentru „înțelegerea” piesei, ci în acela că imobilitatea decorului denaturază o idee importantă a piesei. Raportul dintre actor și decor este, la urma urmei, raportul dintre om și lumea inconjurătoare. Or, în piesa lui Radu Cosău, oamenii sînt aceia care au calitatea — admirabilă la unii, detestabilă la alții — de a rămîne neșchimbări în mijlocul goanei amănunțite a evenimentelor, și nu viceversa.

— Rep.: Dar alături de aceste cicluri speciale care nu se vor deosebi dintr-un anumit punct de vedere cred de cursurile de „matematică” sau „limba română” pentru elevi. Studiourile de Televiziune mai pot contribui prin multe alte emisiuni la activizarea vieții muzicale școlare...

— V. D.: Desigur. În ultimul timp, largi cicluri de educație muzicală își propun popularizarea pentru cele mai diferite nivele de cunoștințe — a unor valori artistice. Am inaugurat de pildă nu de mult un ciclu „Datini și legende” care-și propune să aducă pe micul ecran tot complexul de feno-

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Și bineînțeles că din acest punct de vedere o sprijin hotărîtor procesului

educativ estetic trebuie să-l aducă și instituțiile muzicale. Cusurul fundamental al spectacolului este însă decorațiunile. Talenta scenografică Florica Mălureanu a comis, de data aceasta, o evidentă eroare nedefinită lucrurile succesive (în totdeauna în schimb). Eroarea nu constă alt în faptul că se creează astfel un obstacol inutil pentru „înțelegerea” piesei, ci în acela că imobilitatea decorului denaturază o idee importantă a piesei. Raportul dintre actor și decor este, la urma urmei, raportul dintre om și lumea inconjurătoare. Or, în piesa lui Radu Cosău, oamenii sînt aceia care au calitatea — admirabilă la unii, detestabilă la alții — de a rămîne neșchimbări în mijlocul goanei amănunțite a evenimentelor, și nu viceversa.

— Rep.: Dar alături de aceste cicluri speciale care nu se vor deosebi dintr-un anumit punct de vedere cred de cursurile de „matematică” sau „limba română” pentru elevi. Studiourile de Televiziune mai pot contribui prin multe alte emisiuni la activizarea vieții muzicale școlare...

— V. D.: Desigur. În ultimul timp, largi cicluri de educație muzicală își propun popularizarea pentru cele mai diferite nivele de cunoștințe — a unor valori artistice. Am inaugurat de pildă nu de mult un ciclu „Datini și legende” care-și propune să aducă pe micul ecran tot complexul de feno-

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Și bineînțeles că din acest punct de vedere o sprijin hotărîtor procesului

educativ estetic trebuie să-l aducă și instituțiile muzicale. Cusurul fundamental al spectacolului este însă decorațiunile. Talenta scenografică Florica Mălureanu a comis, de data aceasta, o evidentă eroare nedefinită lucrurile succesive (în totdeauna în schimb). Eroarea nu constă alt în faptul că se creează astfel un obstacol inutil pentru „înțelegerea” piesei, ci în acela că imobilitatea decorului denaturază o idee importantă a piesei. Raportul dintre actor și decor este, la urma urmei, raportul dintre om și lumea inconjurătoare. Or, în piesa lui Radu Cosău, oamenii sînt aceia care au calitatea — admirabilă la unii, detestabilă la alții — de a rămîne neșchimbări în mijlocul goanei amănunțite a evenimentelor, și nu viceversa.

— Rep.: Dar alături de aceste cicluri speciale care nu se vor deosebi dintr-un anumit punct de vedere cred de cursurile de „matematică” sau „limba română” pentru elevi. Studiourile de Televiziune mai pot contribui prin multe alte emisiuni la activizarea vieții muzicale școlare...

— V. D.: Desigur. În ultimul timp, largi cicluri de educație muzicală își propun popularizarea pentru cele mai diferite nivele de cunoștințe — a unor valori artistice. Am inaugurat de pildă nu de mult un ciclu „Datini și legende” care-și propune să aducă pe micul ecran tot complexul de feno-

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Și bineînțeles că din acest punct de vedere o sprijin hotărîtor procesului

educativ estetic trebuie să-l aducă și instituțiile muzicale. Cusurul fundamental al spectacolului este însă decorațiunile. Talenta scenografică Florica Mălureanu a comis, de data aceasta, o evidentă eroare nedefinită lucrurile succesive (în totdeauna în schimb). Eroarea nu constă alt în faptul că se creează astfel un obstacol inutil pentru „înțelegerea” piesei, ci în acela că imobilitatea decorului denaturază o idee importantă a piesei. Raportul dintre actor și decor este, la urma urmei, raportul dintre om și lumea inconjurătoare. Or, în piesa lui Radu Cosău, oamenii sînt aceia care au calitatea — admirabilă la unii, detestabilă la alții — de a rămîne neșchimbări în mijlocul goanei amănunțite a evenimentelor, și nu viceversa.

— Rep.: Dar alături de aceste cicluri speciale care nu se vor deosebi dintr-un anumit punct de vedere cred de cursurile de „matematică” sau „limba română” pentru elevi. Studiourile de Televiziune mai pot contribui prin multe alte emisiuni la activizarea vieții muzicale școlare...

— V. D.: Desigur. În ultimul timp, largi cicluri de educație muzicală își propun popularizarea pentru cele mai diferite nivele de cunoștințe — a unor valori artistice. Am inaugurat de pildă nu de mult un ciclu „Datini și legende” care-și propune să aducă pe micul ecran tot complexul de feno-

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Și bineînțeles că din acest punct de vedere o sprijin hotărîtor procesului

educativ estetic trebuie să-l aducă și instituțiile muzicale. Cusurul fundamental al spectacolului este însă decorațiunile. Talenta scenografică Florica Mălureanu a comis, de data aceasta, o evidentă eroare nedefinită lucrurile succesive (în totdeauna în schimb). Eroarea nu constă alt în faptul că se creează astfel un obstacol inutil pentru „înțelegerea” piesei, ci în acela că imobilitatea decorului denaturază o idee importantă a piesei. Raportul dintre actor și decor este, la urma urmei, raportul dintre om și lumea inconjurătoare. Or, în piesa lui Radu Cosău, oamenii sînt aceia care au calitatea — admirabilă la unii, detestabilă la alții — de a rămîne neșchimbări în mijlocul goanei amănunțite a evenimentelor, și nu viceversa.

— Rep.: Dar alături de aceste cicluri speciale care nu se vor deosebi dintr-un anumit punct de vedere cred de cursurile de „matematică” sau „limba română” pentru elevi. Studiourile de Televiziune mai pot contribui prin multe alte emisiuni la activizarea vieții muzicale școlare...

— V. D.: Desigur. În ultimul timp, largi cicluri de educație muzicală își propun popularizarea pentru cele mai diferite nivele de cunoștințe — a unor valori artistice. Am inaugurat de pildă nu de mult un ciclu „Datini și legende” care-și propune să aducă pe micul ecran tot complexul de feno-

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

NOTE POSIBILE

(Urmare din pag. 1)

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Și bineînțeles că din acest punct de vedere o sprijin hotărîtor procesului

educativ estetic trebuie să-l aducă și instituțiile muzicale. Cusurul fundamental al spectacolului este însă decorațiunile. Talenta scenografică Florica Mălureanu a comis, de data aceasta, o evidentă eroare nedefinită lucrurile succesive (în totdeauna în schimb). Eroarea nu constă alt în faptul că se creează astfel un obstacol inutil pentru „înțelegerea” piesei, ci în acela că imobilitatea decorului denaturază o idee importantă a piesei. Raportul dintre actor și decor este, la urma urmei, raportul dintre om și lumea inconjurătoare. Or, în piesa lui Radu Cosău, oamenii sînt aceia care au calitatea — admirabilă la unii, detestabilă la alții — de a rămîne neșchimbări în mijlocul goanei amănunțite a evenimentelor, și nu viceversa.

— Rep.: Dar alături de aceste cicluri speciale care nu se vor deosebi dintr-un anumit punct de vedere cred de cursurile de „matematică” sau „limba română” pentru elevi. Studiourile de Televiziune mai pot contribui prin multe alte emisiuni la activizarea vieții muzicale școlare...

— V. D.: Desigur. În ultimul timp, largi cicluri de educație muzicală își propun popularizarea pentru cele mai diferite nivele de cunoștințe — a unor valori artistice. Am inaugurat de pildă nu de mult un ciclu „Datini și legende” care-și propune să aducă pe micul ecran tot complexul de feno-

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Vă știu preocupat de mulți ani de problemele evoluției vieții muzicale, ale pregătirii estetice a tînerei generații. Permiteți-mi ca înainte de a vă ruga să ne vorbiți despre activitățile Televiziunii române în sprijinul educației muzicale școlare, să încercăm să ne spunem punctul dvs. de vedere în legătură cu o problemă de prim ordin ridicată în dezbaterile noastre: ce raport trebuie să existe între „audiția” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului de educație estetică școlară?

— V. D.: Mi se par două lucruri inseparabile ale unui singur proces educativ. Una fără alta nu poate duce decît la un dilematism care distruge bazele unei activități educative eficiente.

— Rep.: Și totuși fiind seama de actuala programă analitică, de numărul de ore — vrînd nevrînd cu totul minim, — nu am putea reduce orele de „gramatică muzicală” la... audiția unor capodopere?

— V. D.: Cred că și în actualele condiții, școala poate îmbina aceste lucruri: poate oferi alt element de scris-citit muzical cit și reperle teoretice necesare înțelegerii capodoperelor artei sonore.

— Rep.: Și bineînțeles că din acest punct de vedere o sprijin

AGENDA

Plecarea tovarășului Paul Niculescu-Mizil la Sofia

Marți dimineața, a plecat la Sofia tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., împreună cu tovarășii Ilie Rădulescu, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., și Gheorghe Zaharia, director adjunct al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., pentru a participa la o întâlnire a secretarilor pentru problemele muncii de propagandă ai comitetelor centrale ale partidelor comuniste și

muncitorești din țări socialiste.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Bujor Sion și Vasile Vlad, șefi de secție la C.C. al P.C.R., Gheorghe Badru, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

A fost prezent Spas Gospodov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București.

CRONICA U.T.C.

Marți dimineața a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Paris, tovarășul Gheorghe Frisecaru, prim-secretar al Comitetului județean Iași al U.T.C., care va participa la un seminar consacrat antrenorului lui Lenin, organizat de Mișcarea Tineretului Comunist din Franța (M.J.C.F.).

La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost de față tovarășii Ilie Lepădat, membru al Biroului C.C. al U.T.C., prim-secretar al Comitetului județean Ilfov al U.T.C. și activiști ai C.C. al U.T.C.

Prin Decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Miron Constantinescu a fost eliberat din funcția de ministru al învățământului, primind alte însărcinări.

Prin același Decret, tovarășul Mircea Malita a fost numit în funcția de ministru al învățământului.

Dr. docent Ana Aslan, director al Institutului de geriatrică din București, membru de onoare al Academiei de științe medicale, a făcut o vizită în Italia, la invitația Institutului de geriatrică și a spitalelor unite din Bologna, în cadrul căreia a conferențiat despre ultimele realizări obținute în acest domeniu de specialitate în România. Cu acest prilej, omul de știință român a fost distins cu Medalia de aur a Institutului de geriatrică italian.

SUCCES DEPLIN HANDBALIȘTILOR ROMÂNI!

Ieri dimineață, pe o vreme... londoneză, lotul de handbal al țării noastre a părăsit Bucureștiul, îndreptându-se pe calea aerului, către locul de desfășurare a campionatelor mondiale — Parisul.

Au făcut deplasarea următorii jucători: Cornel Penu, Alexandru Dincă, Ștefan Orban, Cornel Oțelea, Gheorghe Gruia, Valentin Samungi, Cristian Gațu, Roland Guneș, Gabriel Chidist, Gheorghe Goran, Ion Popescu, Gheorghe Licu, Ceazar Nica, Mihai Marinescu, Titus Moldovan și Ștefan Birtolom.

Lotul este însoțit de antrenorii Nicolae Nedef, Oprea Vlase și Eugen Trofin, precum și de medicul Gheorghe Mănescu și o serie de reprezentanți ai ziarului și televiziunii.

Prezenți la aeroport, am încercat să sondăm starea de spirit a echipei noastre, moralul ei înaintea greilor confruntări care o așteaptă. Constituie pentru noi o bucurie deosebită să facem cunoscut cititorilor că din discuțiile pe care le-am purtat cu jucătorii și antrenorii s-a degajat un optimism robust, deosebit de tonic în aceste clipe în care gîndurile tuturor iubitorilor de handbal se îndreaptă către tricolor.

NOI LE DORIM DIN INIMĂ, SUCCES DEPLIN LA MAREA CAMPIONATUL DE LA PARIS!

Vă amintim, totodată, că amănunte despre soirea echipei la Paris, cit și despre evoluția echipei noastre în campionatul mondial, vor fi transmise, zilnic, de către trimisul nostru special Vasile Căbulea. Să sperăm că veștile vor fi dintre cele mai bune.

Fază din prima întâlnire a grupei B.

BOB: ECHIPAJUL ROMÂNESC DE PATRU PERSOANE PE LOCUL II

● Proba de bob — patru persoane, din cadrul concursului „Memorialul Kennedy”, desfășurat pe pîrțile de la Lake Placid, a fost câștigată de echipajul american condus de Harry Peterson, echipaj cronometrat în cele patru manșe cu timpul de 4' 29" 80/100. Evoluind remarcabil în ultimele două manșe, bobul Românesc (Fântură, Focșeneanu, Pascu, Zangor) s-a situat în cele din urmă, pe locul doi, cu timpul de 4' 31" 10/100. Locurile următoare au fost ocupate de S.U.A. II — 4' 31" 59/100, Elveția — 4' 31" 59/100, Echipajul Italiei, unul

din favoriți, s-a clasat pe locul 9 cu 4' 34" 10/100.

● IN TURNEUL internațional de sah de la Budapesta s-au disputat partidele întrerupte din

După 13 runde, în clasament conduce Keres (U.R.S.S.) — 9 puncte, urmat de Szabo (Ungaria) — 8 puncte, Suetin (U.R.S.S.) — 7,5 puncte (I) etc. Florin Gheor-

din Peru a hotărât să anuleze tehnica de urma să-l întreprindă echipa de fotbal în Europa. La reîntinerea înaintea adoptării acestei hotărâri a participat și antrenorul Didi, care a declarat că acest turneu ar putea aduna prezența jucătorilor pentru turneul final din Mexic.

● LA LYON au început campionatul internațional de tenis pe teren acoperit ale Franței. În primul tur al probei de simplu bărbăți, jucătorul român Ion Sarmăntă a pierdut cu 6-8, 12-14 în fața englezului John Paish. Într-o altă partidă, tenismenul francez Jean Baptiste Chanfreau l-a învins cu 6-4, 2-4, 6-3 pe Sever Mureșan.

MERIDIAN

runde anterioare. Iată câteva dintre rezultatele înregistrate: Szabo-Keres remiză; Lengyel-Holmov remiză; Forintos-Keres remiză. Partida dintre marele maestru român Florin Gheorghiu și Averbach (din runda a 13-a) s-a întrerupt pentru a doua oară.

● DUPĂ cum se anunță din Lima, Comitetul național de sport

HOTĂRÎRE privind aplicarea sistemului contractual în activitatea de cercetare științifică

Consiliul de Miniștri a emis o hotărîre privind aplicarea sistemului contractual în activitatea de cercetare științifică.

Hotărîrea statuază că cadrul legal de încheiere a contractelor în domeniul cercetării științifice și prevede măsuri menite să asigure o reglementare unitară a obligațiilor și drepturilor care revin unităților executante și celor beneficiare.

În hotărîre se arată că Academia Republicii Socialiste România și academii de științe cu unități de cercetare în subordine, precum și unele unități de cercetare din cadrul organelor centrale funcționează în regim economic. Pentru finanțarea unor cheltuieli care depășesc veniturile realizate din contracte de cercetare, acestea pot primi dotări de la bugetul de stat, deosebi pentru teme de cercetare care prezintă importanță pentru dezvoltarea economică și socială a țării.

Urmărind o împlinire judicioasă a cerințelor de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a unităților, cu conținerarea personalului acestora la soluționarea cit mai operative și cu rezultate scontate a obligațiilor asumate prin contract, hotărîrea stabilește sistemul de încheiere a beneficiilor realizate din contracte de cercetare. Astfel, beneficiile se repartizează și se folosesc pentru vîrșăminte la bugetul statului, pentru fondul de rezervă și de dezvoltare a bazei materiale, pentru acordarea premiilor personalului din activitatea de cercetare și pentru alte destinații.

În scopul aplicării prevederilor Legii privind organizarea activității de cercetare științifi-

că în Republica Socialistă România, hotărîrea prevede că ministerele și celelalte organe centrale trebuie să întreprindă măsuri pentru valorificarea în practică a rezultatelor obținute în termen de cel mult trei luni de la recepționarea lucrărilor de cercetare. În cazurile în care valorificarea rezultatelor cercetării necesită executarea de investiții sau alte lucrări prețioase, beneficiarul este obligat ca împreună cu organul ierarhic superior să ia măsuri corespunzătoare pentru începerea acestor lucrări. În cazul în care se constată că cercetarea științifică nu a dat rezultatele prevăzute în contract, sau nu a fost aplicată, provocînd pagube economiei naționale, se va institui o comisie de analiză care va stabili mărimea pagubelor persoanelor vinovate și modalitățile de recuperare a daunelor. De asemenea, pentru neexecutarea obligațiilor stabilite prin contract, se vor plăti penalități.

Consiliul Național al Cercetării Științifice, împreună cu ministerele și celelalte organe centrale, își revine sarcina să asigure controlul și îndrumarea încheierii contractelor de cercetare, precum și urmărirea respectării prevederilor contractuale și eficiența economică obținută prin aplicarea rezultatelor cercetărilor.

Aceste reglementări vor contribui la folosirea mai rațională și eficientă a potențialului uman și material din instituturile de cercetare, la apropierea cercetării științifice de nevoile producției și ale dezvoltării economice și culturale, la reducerea duratei de aplicare în producție a rezultatelor obținute.

(Agerpres)

(Urmare din pag. 1)

tuieste și-acum. De-aici, din această a treia căsătorie, a început pentru cei cinci copii, dar mai ales pentru Ion Radu — cel care ne-a scris — o dureroasă poveste.

„Mai întâi l-a făcut scandal fratelui nostru mai mare, l-a amenințat cu bătaia și cu cuțitul pînă l-a gonit din curte pentru că ne lăsa să merg la școală și să mergem la școală. Pe mine nu m-a mai lăsat să merg la școală, eram în clasa a VII-a dar avea nevoie de cineva să-i facă treaba pe-acasă”.

Și Radu ca și ceilalți începe să cunoască ce este aceea „bătăie de tată vitreg”. Nu de orice tată vitreg, ci a unuia căruia-i place băutura, care-și aruncă banii la circumșaj și la jocurile de noroc. Mama și cu noii soți vinde casa din Moinești cu vreo 70.000 de lei, cumpără alta cu vreo 250.000 și se mută la Rîmnic. Diferența de bani nu se știe ce se întimplă cu ea. Hainele copiilor se rup sau nu-i mai încap, dar tatăl vitreg și mama bună nu-și bat capul. Încearcă să scape de povară, trimițându-i la vîrsta în care trebuiau să fie la școală să-și cîștige singuri existența. Muncind și iarna dezbrăcat și fără încălziminte, Radu, băiatul cel mai mic, se îmbolnăvește de reumatism cardiac. Apropo 60 de zile stă în spital după care acasă îl așteaptă o tristă surpriză: „Radule, fă ce-și îți numă la-ți lucrurile și pleacă. Eu nu pot să te mai țin, eu nu vreau să-mi stric casa pentru noi...” Radu a rămas uluit. Acela care-l gona acum era mama lui.

Unde să se ducă, încotro s-o apuce? Stă un timp în vechia casă dar curînd vine noul proprietar și trebuie să plece și de-aici. „Mi-am găsit de lucru la un mandatar care îmi dădea 300 de lei pe lună și mîncare, dar prin ianuarie aici acesta n-a mai avut nevoie de mine și astfel am rămas și fără acest serviciu”.

Fără prieteni sau neîndrăzind să-și deranjeze, lipsit de hrana zilnică, Radu doarme pe unde apucă, își găsește adăpost prin subsolurile unor blocuri, prin cana-

1969, din Moinești ne-a sosit însă o a doua scrisoare. Rîndurile au de data aceasta un alt ton, o altă respirație, deci aparțin aceluiași Radu:

„Veți ști că de la plecarea de am reușit în câteva zile să rezolv cu formele de angajare. Pe data de 20-am prezentat și mi-au dat repartiția, iar pe 21 am început serviciul. Lucrez într-o echipă de instalatori-montori la Slănic-Moldova, cam la 60 de kilometri de Moinești. M-am acomodat repede așa că sînt tare

„Vă promit, ne scrie Radu mai departe, că mă voi ține de serviciu așa cum trebuie și interesul și ajutorul dvs. nu vor fi fost în zadar”.

În finalul scrisorii durerea re izbucnește. Radu intenționează să-și acționeze mama și tatăl vitreg în justiție pentru a-i fi luat prin constrîngere consentimîntul său de minor la vînzarea casei. „M-au mințit o-o să mă ajute să termin școala, măcar 8 clase... Nu le pot ierta nimic pentru ceea ce am îndurat...”

frumoasă veste despre mine: nu s-a cerut cerere pentru școală și am dat-o și mi-au spus să am pregătite actele așa că îndată ce se va deschide școala mă voi duce la școala de calificare și dură și, atunci știu că voi fi și eu în rîndul oamenilor cu o meserie și asta datorită ajutorului pe care mi l-ați dat dvs”.

Nici de astă dată însă necazul pricinuit de propria familie nu este dat uitării.

A patra scrisoare ne-a parvenit la sfîrșitul lui ianuarie, din Slănic-

SCRISORILE LUI RADU SABAREZ

lele prin care trec conductele de încălzire...

În această situație l-a găsit redactorul nostru pornit pe urmele scrisorii lui.

Nu-i vom răpi cititorului timpul cu relatarea a ceea ce s-a petrecut după aceea. Va înțelege desigur că situația tînrului, cel puțin în privința gășirii unui loc de muncă, nu era insolvabilă, numai că lipsit de experiență, de ajutorul cuiuși și aflat în criza sufletească ușor de explicat, Radu Sabarez n-a știut să se adreseze unor oameni sau unei instituții. La puțin timp, în noiembrie

mulțumit. De locuit locuiesc pe strada Tudor Vladimirescu 325, la adresa pe care o știți, se cuvine s-o știe însă și cititorul. Radu locuiește în casa pensionarului Marin I. Parascan care, alînd de tristă situație a băiatului, l-a oferit găzduire, masă și casă fără să-i pretindă vreo plată. Bătrînul mai are și el trei copii, unul de vîrsta lui Radu, muncitor la mina Bălan. „Unde stau și mîncîncă ciupci, ne-a zis gazda lui Radu, poate trăi și la șaselea” și n-a stat nici el, nici soția lui o clipă pe gînduri în a săptîmîna un gest de adîncă generozitate).

Cea de a treia scrisoare ne-a sosit în preajma Anului Nou; „Veți ști, ne comunică Radu, că am luat și eu salariu, din care am avut datorie 65 lei, mi-am cumpărat cizme de cauciu cu 105 lei și am plătit cîrta de muncă cu 7 lei. Am mai cumpărat două perechi de ciorapi de bumbac și restul mi-au rămas de mîncare pînă la data de 28 cînd voi lua din nou avans. De creșd vouă zile mi-au dat pufoacă și bocanci așa că am cu ce mă îmbracă să mă duc la serviciu.”

Dar, continuă scrisoarea, trebuie să vă comunic și cea mai

cul-Moldovei. De astă dată Radu vorbește mai puțin despre el și mai mult despre alții, despre oameni în mijlocul cărora lucrează, despre echipa lui. Despre Purice Alexandru, care lucrează pe șantierele I.C.I.P. de peste 14 ani și a ajuns prin muncă sa șef de echipă, despre cei doi frați Tutuianu, Mihai și Gheorghe care s-a apreciat printre cei mai buni sudori și mecanici montatori din întreprindere, despre toți cei 11 membri ai echipei ca și despre șeful șantiierului care în câteva rînduri a stat de vorbă cu el.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPE B

Veșnica dispută: AMBIȚIA ȘI TEHNICA

Așadar, de ieri trăim în plin eveniment sportiv: eșalonul secund al hocheiului mondial — mai „mondial” de cit eșalonul prim, intrucît reunește echipe din trei continente în vreme ce celălalt este exclusiv european — și-a început disputa pentru desemnarea campionului.

Inaugurarea, petrecută după amiază ca un intermezzo între cele patru partide ale primei zile, a fost numai un episod festiv și relaxant — prilej de mîndrie pentru noi, ca gazde, cu merite certe în organizarea care se vrea și sperăm că va fi fără cusur, prilej de felicitări și urări de succes, din partea Federației Internaționale de hochei pe gheață, rostite de prim vicepreședintele său, Miroslov Šubr.

De fapt, primul act al competiției se consumase cu câteva ore mai devreme, printr-un meci care pînă la primul angajament parea învâluit într-un nor de incertitudini: Japonia — S.U.A. După prima echipă se știu puține lucruri și ultimele rezultate abia încercuiau pronosticurile, cealaltă venea cu multe nume noi, aparent în stare să-i anuleze îndelungatul stăgiu în grupa A. Cum s-a văzut însă din primele minute, tradiția... apă nu se face: americanii au luat conducerea din primele minute și chiar dacă japoanezi au egalat peste alte trei, reprezintă s-a soldat cu un avantaj net în favoarea lor: 4-1. Pînă la final scorul a luat proporții (11-1) dar, cu excepția reprizei a treia — în care japoanezii și-au pierdut și resurse fizice, meciul nu a fost chiar atât de liniar cum ar părea să in-

dice tabela de marcaj. Hocheiștii niponi s-au dovedit chiar în conducerea unor adversari superiori cu o clasă, posesorii ai unei tehnici în stare să dea de gîndit viitorilor adversari și putem anticipa că nu-i va fi ușor pe gheață echipei care se va lăsa doar după acest 1-1.

Desfășurat tot dimineața, meciul Bulgaria—Elveția se anunța în primele minute la fel de „limpede” ca primul. Elveția conducea înainte de scurgerea primelor trei minute de joc cu 2-0 și sensul atacurilor părea unic. Iată însă că bulgarii înscriu în minutul 5 și, încurajați de acest succes, încep să capete curaj, să atace, să se bată. Repriza a doua aduce elvețienilor încă un punct avans și, deși totul părea din nou tranșat, repriza a treia capătă o desfășurare dramatică: bulgarii se apropie la 3-2 după ce nu putuseră fructifica o superioritate pe gheață de 5-3, cu ochii la cronometru pînd aripi în lupta pentru egalare și cu numai 37 de secunde înainte de final unul din apărătorii lor deviază în propria poartă sutul elvețianului Turler. 4-2 în loc de speratul 4-1! Sigur, superioritatea tehnică și tactică a elvețienilor a fost evidentă, dar energia și curajul cu care bulgarii și-au apărât șansele merita parca un rezultat mai strîns.

Sub semnul aceleiași aprinze și epuizante bătaii s-au desfășurat și meciurile programate seara. În cel dintîi, reprezentativa R.F.G. Germaniei a întrecut Iugoslavia cu 6-3. Scorul pe reprize spune însă mult mai mult despre joc: 1-1, 2-1, 3-1. A fost dispută în care tehnica hocheiștilor vestgermani, evident superioară atît în patinaj cît și în minuirea crosei, a avut întîi de măcinat vigoarea adversarilor abia spre sfîrșit izbutind să se impună chiar mai net decît arată scorul. Este meri-

tu celui de al doilea portar al Iugoslavilor, Knez, de a fi împiedicat tabela de marcaj să reflecte jocul din ultima repriză și îndrăznim să credem că introducerea lui mai devreme pe gheață ar fi produs mult mai multe dificultăți învingătorilor pînă să se vadă într-o asemenea postură.

În fine, ultimul meci, cel care ne interesa direct: România — Norvegia. Un meci care — prin rezultat, firește, dar mai ales prin jocul prestat de reprezentanții noștri în primele două reprize — ne-a umbrit bucuria primei zile de spectatori ai campionatului mondial. Am pierdut pînă la urmă doar cu 3-4, dar chiar dacă puțintel care a lipsit pentru a obține un nul s-ar fi împlinit — n-aș fi putut trece cu vederea comportarea de nerecunoscut a echipei noastre în primele două reprize: un patinaj lent și oboșit, un joc anchilozat în scheme de mult depășite, neatenții grave în apărare au făcut ca înaintea ultimilor 20 de minute să fim conduși cu 4-0 de adversari care zbîrduau pur și simplu printre ai noștri. Abia repriza a treia, „ne-a întors inima la loc” și nu atît prin faptul că Calamar (de două ori) și Ionită au redus din handicap, cît mai ales prin evoluția echipei mult mai aproape de ceea ce știm că poate. Așa, făcînd haz de necaz, spectatorii bănuiau la sfîrșit că hocheiștii noștri „s-au păstrat pentru televiziune” (repriza a treia avînd acest avantaj de a putea fi văzută în toată țara). Ei bine, chiar dacă și în viitor tot numai finalurile de meci vor fi televizate, sîntem în drept să așteptăm de la hocheiștii noștri pe tot parcursul meciurilor viitoare un constant joc „ca pentru televiziune” — adică tehnic, modern, eficient.

C. BUZDUGAN

„PREȚUIȚI PREVEDEREA!”

Intr-un articol publicat cu citva timp în urmă, a-junsesem să afirmăm că spiritul de prevedere este inerent și tineretului. Demonstrasem atunci de ce.

De data aceasta vom prezenta o formă concretă pe care o poate lua prevederea. Este vorba de Asigurarea complexă a gospodăriei. Inerent, tinerii, chiar dacă locuiesc cu părinții, chiar dacă și-au întemeiat cămine proprii, au tot interesul să se îngrijescă de bunurile lor, să le folosească un timp cit mai îndelungat. Aceste, să zicem, cerințe se pot realiza pe deplin, încheind asigurarea amintită. Trezind la prezentarea, pe scurt, a acestei asigurări, sîntem convinși că facem o informare utilă tinerilor care urmăresc să-și ia o asemenea măsură de prevedere.

Este necesar să se precizeze — încă de la început — că Asigurarea complexă a gospodăriei cuprinde:

- bunurile din gospodărie;
- persoana care a încheiat asigurarea și soția (sau soțul);
- obligațiile (despăgubirile) ce ar rezulta pentru asigurat și membrii familiei sale, în calitate de locatari față de proprietar pentru unele pagube la imobil, precum și cele datorate altor persoane pentru accidentarea lor sau avarierea bunurilor lor la domiciliul asiguratului. Suma asigurată în această situație, este egală cu suma asigurată pentru bunurile din gospodărie, dar cel mult 30.000 de lei, pe toată durata asigurării.

Cum aminteam, la început, în asigurare se cuprind și obligațiile (despăgubirile civile) ce rezultă pentru asigurat și membrii familiei sale, în calitate de locatari față de proprietar pentru unele pagube la imobil, precum și cele datorate altor persoane pentru accidentarea lor sau avarierea bunurilor lor la domiciliul asiguratului. Suma asigurată în această situație, este egală cu suma asigurată pentru bunurile din gospodărie, dar cel mult 30.000 de lei, pe toată durata asigurării.

Tată, pe scurt, doar citeva din avantajele pe care le oferă Asigurarea complexă a gospodăriei. Precizăm că prima de asigurare este foarte convenabilă: numai 2 lei pe an pentru fiecare 1.000 de lei, din valoarea bunurilor asigurate, asigurarea putîndu-se încheia atît prin direcțiile județene ADAS, inspectorii și agenții de asigurare, responsabili cu munca ADAS din instituții și întreprinderi, cît și prin magazinele O.C.L. și ale întreprinderilor comerciale de stat. Prin unitățile comerciale amintite se pot încheia asigurări nu numai pentru bunurile cumpărate, ci și pentru cele care se află de-acum în gospodărie.

Suma asigurată în cazul de invaliditate permanentă totală sau deces se plătește în întregime, iar dacă invaliditatea permanentă este parțială se plătește un procent din suma asigurată, corespunzător gradului de invaliditate permanentă.

Cum aminteam, la început, în asigurare se cuprind și obligațiile (despăgubirile civile) ce rezultă pentru asigurat și membrii familiei sale, în calitate de locatari față de proprietar pentru unele pagube la imobil, precum și cele datorate altor persoane pentru accidentarea lor sau avarierea bunurilor lor la domiciliul asiguratului. Suma asigurată în această situație, este egală cu suma asigurată pentru bunurile din gospodărie, dar cel mult 30.000 de lei, pe toată durata asigurării.

Tată, pe scurt, doar citeva din avantajele pe care le oferă Asigurarea complexă a gospodăriei. Precizăm că prima de asigurare este foarte convenabilă: numai 2 lei pe an pentru fiecare 1.000 de lei, din valoarea bunurilor asigurate, asigurarea putîndu-se încheia atît prin direcțiile județene ADAS, inspectorii și agenții de asigurare, responsabili cu munca ADAS din instituții și întreprinderi, cît și prin magazinele O.C.L. și ale întreprinderilor comerciale de stat. Prin unitățile comerciale amintite se pot încheia asigurări nu numai pentru bunurile cumpărate, ci și pentru cele care se află de-acum în gospodărie.

V. ZAMPFESCU

ANGLIA: Prețul aderării la C.E.E.

Ieri au început în Camera Comunelor dezbaterile asupra Cărtii Albe a guvernului britanic privind consecințele economice ale eventualei aderări a Marii Britanii la Piața Comună.

ORIENTUL APROPIAT

„Pace relativă” la Amman

AMMAN. — Comentând acordul intervenit duminică în capitala iordaniană (și ale cărui detalii urmează să rămână secrete), George Habash, conducătorul Frontului Popular pentru Eliberarea Palestinei a menționat că acesta dă fedaiinilor libertatea de acțiune pe teritoriul iordanian.

Ministrul comerțului exterior al României în R. F. G.

BOONN. — Corespondentul Agerpres, Mircea Moacăș transmis: În continuarea vizitei pe care o întreprinde în R. F. a Germaniei, ministrul comerțului exterior al României, Cornel Burtică, a fost primit marți de vicecancelarul Walter Scheel, ministrul afacerilor externe al R.F.G.

G. Pompidou în S. U. A.

Marti dimineața, președintele Franței, Georges Pompidou, însoțit de ministrul de externe, Maurice Schumann, a sosit la Casa Albă, venind de la Camp David, unde a petrecut prima noapte pe teritoriul american.

Sedința Comitetului Executiv al C. A. E. R.

MOSCOVA 24 — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite: La Moscova s-au deschis lucrările celei de-a 45-a sesiuni a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. Participă vicepreședinții ai Consiliilor de Miniștri din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică.

PUTERNICUL ECOU AL IDEII CONFERINȚEI SECURITĂȚII EUROPENE

Ministrul de externe al Finlandei, Ahti Karjalainen, a declarat la o conferință de presă că propunerea țării sale de a găzdui la Helsinki conferința europeană în problema securității „a suscitât interesul guvernelor diferitelor țări”.

El a precizat că practic toate guvernele și-au făcut cunoscută poziția în principii pozitive, față de convocarea unei astfel de conferințe. Subliniind că Finlanda acordă o mare importanță interesului manifestat de țările europene față de ideea conferinței, ministrul a remarcat aria largă a consultărilor și contactelor dintre guverne în vederea atingerii unui grad mai înalt de înțelegere reciprocă, necesară pentru a adoptarea unor hotărâri comune.

Imediat după ceremonia primirii el a început, doar în prezența interpretului, convorbirile oficiale cu președintele Nixon, în cursul cărora au fost abordate diverse probleme ale actualității internaționale.

Concomitent, într-o altă încăpere a Casei Albe, Maurice Schumann abordă cu omologul său american, William Rogers, o serie de chestiuni privind relațiile franco-americane și situația internațională.

După întvederea dintre cei doi președinți, care a durat două ore, Georges Pompidou a ținut, la Clubul Național al presei din Washington, un discurs cu privire la relațiile franco-americane.

El a admis, între altele, că în relațiile dintre cele două țări există o serie de divergențe. „S-a întâmplat, se întâmplă și se va întâmpla să nu fim de aceeași părere asupra tuturor chestiunilor. Se poate ca interesele noastre să fie uneori divergente”, a declarat președintele Pompidou, dar Franța nu a intrat niciodată în conflict cu S.U.A. „Se cunoaște faptul că altă America, cît și Franța au revendicat față de un aliat mai puternic dreptul de independență la politiciile sale. Acesta a fost cazul Americii lui George Washington, față de Franța lui Ludovic al XVI-lea. Acesta este cazul Franței de astăzi”, a subliniat el.

În continuare, vorbitorul a enumerat ceea ce a definit „cele trei condiții” necesare stabilirii unei păci durabile. Intre aceste condiții el a citat: „recunoașterea dreptului tuturor popoarelor de a dispune în mod liber de ele însele, precum și cooperarea cu toate țările, oricare ar fi regimul lor sau ideologia lor”.

„Se spune că în urmă cu ani, o delegație de experți kuveitieni s-a adresat unor firme în vederea achiziționării unei instalații moderne de desalinizare a apei de mare. Surprins, partenerii de afaceri au propus să se apeleze la săparea de petrol, un procedeu mai lent și, binecunoscut, mai lentin. „Imposibil — ar fi declarat experții din Kuwait — am săpăm de foarte multe ori, dar apă n-am găsit, nici peate tot a ținut numai petrol”.

KUWEIT: „Țara aurului negru”

Se spune că în urmă cu ani, o delegație de experți kuveitieni s-a adresat unor firme în vederea achiziționării unei instalații moderne de desalinizare a apei de mare. Surprins, partenerii de afaceri au propus să se apeleze la săparea de petrol, un procedeu mai lent și, binecunoscut, mai lentin. „Imposibil — ar fi declarat experții din Kuwait — am săpăm de foarte multe ori, dar apă n-am găsit, nici peate tot a ținut numai petrol”.

Faptul a fost relatat într-un număr recent al publicației LE MONDE DIPLOMATIQUE. Kuwaitul — acest mic emirat cu o suprafață de circa 16.000 km² și o populație ce se apropie de jumătate de milion de locuitori — dispune de o cincime din rezervele de petrol ale lumii capitaliste. Volumul extracției sale a atins peste 130 milioane tone, urmind ca în 1975 să fie extrase 250 milioane de tone țigii.

Deși situate la distanțe apreciabile, între țara noastră și Kuwait s-au stabilit în ultimii ani relații prietenești întemeiate pe dorința intensificării legăturilor reciproce avantajoase. În acest spirit de respect mutual și fructuoasă colaborare, cu doi ani în urmă, între cele două state, au fost stabilite relații diplomatice la nivel de ambasade. Recentă vizită a unor delegații guvernamentale economice române în Kuwait reflectă evoluția pozitivă a relațiilor dintre România și Kuwait.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis Altei Sale SEIC SABAH AL SALEM AL SABAH, Emirul Kuveitului, o telegramă în care se spune: Cu prilejul zilei naționale, am plăcerea de a adresa, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, calde felicitări și cele mai bune urări de fericele Altei Voastre, de progres pentru poporul kuveitian.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, ION GHEORGHE MAURER, a trimis Altei Sale, SEIC JABER AL AHMED AL JABER, prin moștenitor și prim-ministru al statului Kuveit, o telegramă în care se spune: Adresez Altei Voastre, în numele guvernului român și al meu personal, cu ocazia zilei naționale a Kuveitului, felicitări cordiale și poporului kuveitian urări de prosperitate.

MARTI SI-A INCEPUT LUCRĂRILE la Moscova conferința teoretică internațională cu tema „Leninismul și procesul revoluționar mondial”. În afară de oamenii de știință sovietici, la lucrări participă reprezentanți din peste 20 de țări. Din România, participă tovarășul Ion Popescu-Puțuri, directorul Institutului de studii istorice și social politice de pe lângă C.C. al P.C.R.

LA BUDAPEȘTA s-au încheiat lucrările celei de-a 9-a sesiuni a organizațiilor de turism din țările socialiste, la care au participat reprezentanții unui număr de 27 de organizații de turism din Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, R.D. Germană, Iugoslavia, Mongolia, Polonia, România, Uniunea Sovietică și Ungaria. Oficiul Național de

LONDRA. — Într-un interviu acordat trimisului special al ziarului britanic „TIMES”, regele Hussein al Iordaniei a abordat o serie de aspecte ale situației din Orientul Apropiat. Referindu-se la acordul realizat cu organizațiile palestiniene, Hussein a declarat că acesta a fost încheiat „pe principii care legea și ordinea trebuie respectate în Iordania, pentru a garanta securitatea cetățenilor, în special în momentul în care țara face față unei înfruntări dificile pentru supraviețuirea ei”. Regele iordanian a adăugat: „Noi am încercat să punem capăt tuturor neajunsurilor care există în trecut și care au generat actuala deficiență. Acum, fiecare cunoaște limitele și responsabilitățile sale”.

Atac al aviației R. A. U.

CAIRO — Avioane ale forțelor militare ale R.A.U. au atacat marți dimineața concentrări de trupe și vehicule blindate israeliene din zona Canalului de Suez, citind declarația unui purtător de cuvânt al armatei R.A.U.

Atacul a fost confirmat într-un comunicat oficial israelian, difuzat la Tel Aviv care a menționat totodată că nu s-au înregistrat pierderi umane sau materiale.

GAZA — Un prim grup de 250 studenți arabi au părăsit marți Gaza, pentru a urma cursuri universitare la Cairo.

Cu acordul autorităților militare israeliene, 1.500 de studenți arabi din Gaza vor pleca în Republica Arabă Unită pentru a studia la universitățile din această țară.

Teritoriul Gaza, care aparține Republicii Arabe Unite, se află, în urma războiului din iunie 1967, sub control israelian.

DUPĂ PRĂBUȘIREA AVIONULUI „SWISSAIR”

Ministrul elvețian al transporturilor, Roger Belvoin, a declarat luni seara că s-a stabilit că avionul Coronado al companiei „Swissair”, a explodat la aceeași altitudine la care se afla și avionul Caravelle al companiei „Austrian Airlines” în momentul exploziei bombei de bordul său. Această constatare, a adăugat ministrul, lasă să se creadă că în ambele cazuri a fost vorba de bombe cu detonator barometric. Bonvin și-a exprimat convingerea că avionul elvețian și cele 47 de persoane care și-au pierdut viața au fost victime ale unui atentat criminal.

Pe de altă parte, se anunță din Bonn că autoritățile vest-germane au identificat pe cei doi bărbăți care au depus la poșta din Frankfurt am Main coletul conținator bombă care a explodat în avionul Caravelle al companiei austriece. (Se știe că, printr-un miracol, pilotul acestui din urmă avion a reușit după explozie să readucă avionul la sol fără ari mari grave). Cei doi sunt Monssa Jawher și Soufian Kassoum, din Iordania, care se aflau în R. F. a Germaniei din luna februarie.

Măsurii severe de securitate au fost luate la toate aeroporturile importante din Europa occidentală. Opt societăți aeriene vest-europene își mențin hotărârea de a nu transporta pentru moment

Există două puncte principale asupra cărora se concentrează atenția debaterilor din Camera Comunelor. În primul rând cifrele publicate „par cu totul neconcludente, pentru un document guvernamental” (INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE). De exemplu, se apreciază că aderarea va costa între 100 milioane și 1,1 miliarde lire pe an ceea ce anihilează avantajele pe care Marea Britanie ar putea să le obțină pe piața „celor șase”. Presența în țară a „celor șase” în legătură cu intrarea în C.E.E. pentru a da posibilitatea lansării unei aprecieri mai apropiate de realitate. Cartea Albă însăși se referă „la un spațiu larg de eroare” și „aprecieri foarte variabile”. Totuși devine limpede că opoziții aderării s-au folosit de carențele Cărtii Albe pentru a susține propriile lor vederi. Marea grup opoziționist „Campania pentru apărarea împotriva aderării la Piața Comună” declarase imediat după publicarea Cărtii Albe că unele cifre arată că intrarea în C.E.E. va pune „o greutate uriașă” și va „slăbi grav” economia Marii Britanii. În aceste circumstanțe mulți se întreabă (dintre aceștia cei mai numeroși fiind conservatorii), de ce premierul Wilson a publicat Cartea Albă care nu pare deloc să servească intereselor guvernului.

Speculațiile observatorilor politici de pe continent se invită în jurul motivelor care par să fi determinat: doar promisiunea făcută în cadrul Conferinței laboriste din toamna anului trecut? Unii cred că Wilson pregătește terenul pentru abandonarea completă a poziției sale susținută timp de trei ani în favoarea intrării în C.E.E., remarcând în sprijinul acestei supoziții că dacă înainte premierul cerea pur și simplu aderarea, în ultimul timp el a insistat tot mai mult asupra condițiilor. Nimic nu vine să confirme aceste ipoteze. „Cei șase” vor fi evident foarte dezamăgiți de vreo schimbare în politica engleză față de C.E.E. tocmai acum când s-au risipit atâtea eforturi la Haga și Bruxelles pentru a se ajunge la un acord de principii în vederea negocierii cu țările interesate: Anglia, Irlanda, Norvegia și Danemarca. Wilson încerca să respingă temerile: „Am spus că sintem gata să pornim negocierile și miine dacă ceilalți sînt și ei gata. Acum știm că ei au hotărât să le înceapă în acest an”. El avertiza în același timp că dacă condițiile propuse Marii Britanii vor fi „irreconciliabile”, atunci „noi nu vom intra în Piața Comună”. În altă doină rînd opinia publică britanică și-a temperat pasiunea pentru aderare, creșterea prețurilor la alimente însemnând un sacrificiu prea mare intr-o țară care prin tradiție s-a bucurat de prețuri accesibile la produsele agricole importate fără taxe atât de mari, fermierii britanici primind subșidii anuale pentru a rămâne competitivi. Grija C.E.E. pentru fermierii ei înseamnă pentru mulți agricultori, în primul rând, o creștere a importului pentru Marea Britanie. Din această cauză se așteaptă în Camera Comunelor să se ceară cu insistență o perioadă mai lungă de tranziție pentru agricultură, decît pentru industrie, probabil pînă în 1977. În fond Cartea Albă, declara ziarului TIMES, Jack Jones, secretarul general al Uniunii generale a muncitorilor din transporturi, „a refuzat toate temerile pe care le-am exprimat la Conferința partidului laboriste și-a dat părerea noastră aderarea la C.E.E. este prea costisitoare pentru Anglia. Aderarea este considerată de tot mai mulți cu urcarea într-un tren în mers căruia nu-i poate influența direcția așa cum prețul aderării nu poate fi calculat acum, ci fixat doar în timpul negocierilor.”

DOINA TOPOK

În Comitetul pentru dezarmare

În sedința de marți a Comitetului pentru dezarmare de la Geneva, șeful delegației poloneze, W. Natof, a abordat problema necesității adoptării de măsuri pe plan regional pentru limitarea primelor etape ale armatei și pentru întărirea securității. El a insistat asupra aplicării principiului renunțării la forța ca mijloc de garantare a securității europene și s-a pronunțat pentru interzicerea armelor chimice și bacteriologice, ca și împotriva militarizării teritoriilor submarine.

În cuvîntul său, șeful delegației R.A.U., dr. Hussein Khalifa, a subliniat că tratativele cu privire la dezarmarea armelor considerate ca o confruntare între posesorii de arme nucleare și cei care nu dispun de asemenea arme. El a apreciat că negocierile bilaterale sovieto-americane trebuie însoțite de tratative care se poartă în cadrul comitetului de la Geneva, ci dimpotrivă, este necesară o coordonare între ele, astfel încît să se poată asigura limitarea cursei înarmării nucleare strategice.

Șeful delegației marocane, Ahmed Taibi Benhima, a arătat că acesta înarmărilor continuă. În tocmă ca și experiențele nucleare subterane ale căror radiații constituie o reală primejdie pentru populația civilă. Vorbitorul a insistat asupra urgenței interzicerii tuturor armelor de distrugere în masă.

„Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei va ataca avioanele companiei israeliene „El Al” oriunde vor fi găsite acestea”, a declarat, George Habash, liderul acestei organizații, anunțând agenția FRANCE PRESSE.

NOI INCIDENTE au avut loc în centrul universitar Cordoba (Argentina), între poliție și cei 800 de studenți care ocupă de la începutul acestei luni facultatea de medicină în semn de protest împotriva sistemului actual de intrare în învățămîntul superior. În urma ciocnirilor, un polițist și-a pierdut viața, doi studenți sînt răniți, iar 60 de tineri au fost arestați.

INTR-UN INTERVIU acordat ziarului „THE PALM BEACH POST-TIMES”, profesorul Christian Barnard a declarat că a acceptat oferta de a fi făcut de către laboratoarele de cercetări în domeniul construcțiilor spațiale și al rachetelor ale societății „General Electric Co” de a fi consilierul acestei societăți. Fără a da alte precizări în ce privește viitoarea sa activitate, chirurgul sud-african a ținut să sublinieze că doarește să fie primul om care va efectua experimente asupra inimii umane într-o viitoare stație spațială aflată pe orbită în jurul Pământului.

LA MOSCOVA A SOSIT MARTI, într-o vizită neoficială, președintele Finlandei, Urho Kekkonen. La sosire, pe aeroport, el a fost întâmpinat de Leonid Brejnev, Alexei Kosiğhin, Nikolai Podgornii și alte persoane oficiale sovietice.

FRONTUL DIN VALEA U COARELOR

„Totul este pierdut” a fost textul ultimului mesaj transmis de la cartierul general al trupelor guvernamentale instalat în Valea U Coarelor. După lupte aprige, puținele ziduri ce supra-viețuiseră atacurilor aeriene s-au transformat și ele în ruine.

Fișa aceasta de pămînt din micul regat asiatic pare devastată de un îngrozitor cataclism. Cataclismul poartă numele de B-52. Avioanele-gigant americane au încercat să facă din Valea U Coarelor o „zonă moartă”, o pustietate care să steargă semnele existenței umane. Într-o dimineață, bombardierile au dispărut de pe cerul Vietnamului de sud. A fost o dimineață fără atacuri aeriene. Zi de reparații? Inexact. 400 de bombardiere au decolat de pe portavioanele flotei a VII-a și de la o jumătate de duzină de baze din Tailandă și Vietnamul de sud. Destinată? Laos. S-a desfășurat astfel „una din operațiunile aeriene cele mai importante care au avut loc vreodată în Asia de sud-est” — nota ASSO-CIATED PRESS.

Operațiunea s-a reditată. Aviatorii americani execută cotidian între 500—700 raiduri asupra Laosului. „Covoarele de bombe”, lansate din zorii zilei și pînă la ceasurile înserării, acoperă un teritoriu redus ca dimensiuni. Fiecare kilometru de pămînt a fost răscolit de explozii: craterele care s-au format sugerează un tablou selenar. Dar nenumăratele B-52 nu au putut decide soarta bătăliei din Valea U Coarelor. Unitățile Patet Lao au reușit să redobîndească controlul asupra acestei zone de certă importanță strategică, atîta la numai 180 km de Vientiane. Oficialitățile guvernamentale afirmaseră că morarul trupelor lor este „excellent” și că Valea U Coarelor — pe care o ocupaseră printr-un atac-surpriză în anul trecut, act care marca trecerea de la o victorie tactică la îngrădirea la cea a reducerii zonelor deținute de Patet Lao — nu va fi abandonată.

Pe cîmpul de luptă declarațiile solenne de la Vientiane s-au văzut contrazise. Militarii forțelor de dreapta și „consilierii” lor americani au preferat să se retragă. Ultimei apărători ai cartierului general s-au predat după două ore de bătălie transmitînd superiorilor lor laconicul mesaj.

„Refugiați” împotriva voinței lor

Înainte de a abandona Valea U Coarelor, forțele guvernamentale au îndeplinit un plan elaborat de specialiști americani: evacuarea forțată a populației. Peste 20.000 de oameni s-au văzut transformați în „refugiați” împotriva voinței lor. Corespondentul agenției FRANCE PRESSE a înregistrat declarația unuia din „refugiați”: „Un funcționar al guvernului laotian ne-a spus că trebuie să ne suim în avion și noi n-am avut nici o alegere”. Apariția C-130 pilotate de americani și aparținînd aceleiași companii „Air America” (deci, încă o dată, C.I.A.) i-a transportat pe locuitorii Văii U Coarelor în lagăre de „regrupare temporară”. Pentru ce a fost necesară prefăcerea Văii U Coarelor într-un pustiu? „Reidurile aeriene intensificate în 1969 și apoi ocuparea acestui sector de către forțele regale pro-americane n-au fost suficiente pentru a convinge populația să treacă de partea guvernului” — sublinia LE MONDE. Deoarece sentimentele locuitorilor n-au putut fi schimbate nici prin „covoarele de bombe” și nici prin fâgătuțel, s-a recurs la deplasarea silită a întregii populații.

Evenimentele din Laos n-au rămas între copertile dosarelor „ultrascrete”. Departamentul de Stat a încercat să cenzureze raportul subcomitetului senatorial, eliminînd dezvăluirile prea grave dar faptele au ajuns la cunoștința opiniei publice. „Experiența amară a Vietnamului și per-deaua grea de fum în care căzuți în majoritatea din membri ai tribului meo” — mărturisea chiar THE NEW YORK TIMES MAGAZINE. Investiția a fost doar de... 150.000.000 dolari. Dar aflăm că armata acestora „costă considerabil mai puțin decît întreținerea unei divizii combatante în Vietnam”.

Fostul caporal din armata franceză (unii l-au avansat pînă la gradul de... sergent), actualul general Vang Pao, a angajat cîteva mii de mercenari pe care i-a pus la dispoziția comandamentului american. Avioane fără însemne (aparținînd companiei „Air America” legată de C.I.A.) transportă unitățile lui Vang Pao în zonele de operațiuni.

„Grupul însemnat de americani”, pe care îl amintea THE NEW YORK TIMES MAGAZINE, însumează... 14.000 de „consilieri” răspîndiți în diferite zone ale Laosului. Fiecare, cifra este contestată la Vientiane însă surse bine informate aduc probe convingătoare în sprijinul afirmațiilor lor.

EUGENIU OBREA